

NDERWEG

Kerkblad Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal

In dit nummer:

Kluizenaar tegenover zendingsarts

Laatste zondag kerkelijk jaar

Jeugd bijna ontsnapt

November
2020

BADEN IN HET LICHT

Het fraaie kerkje van Urmond baadt in het licht op de voorpagina van deze Onderweg. We vonden het een mooi beeld bij deze tijd waarin we door corona veel moeilijkheden ondervinden en we donkere maanden tegemoet gaan met steeds minder daglicht.

Het licht schijnt niet allen óp de kerk, maar ook ín de kerk. Daar vinden we het licht bij God en bij elkaar. Op zondag 22 november zullen we lichtjes ontsteken voor de mensen die ons dit jaar ontvielen, een week later - 29 november - op Eerste Advent is er een Springviering met het thema "Licht" en de Adventskalender 2020 van de landelijke PKN heeft de titel: "Geef Licht!"

"Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Men steekt ook geen lamp aan om hem vervolgens onder een korenmaat weg te zetten", zegt Jezus in de Bergrede, de tekst voor de Springviering. We vonden deze foto van het kerkje mooi passen bij het thema "Licht". Als een lichtende blikvanger staat de kerk op de berg!

De redactie van Onderweg

INSTUREN KOPIJ ONDERWEG

Een nieuw mailadres

Geweldig, hoe alles loopt binnen de nieuwe gemeente Maas- en Beekdal sinds we op 1 juli officieel één gemeente vormen. We hebben een nieuw mailadres: **onderweg@pgmbd.nl**

We verzoeken iedereen om alleen nog gebruik te maken van dit mailadres.

De inleverdatum voor het december/kerstnummer is: 22 november!

De verschijningsdatum is rond 3 december

Willy de Koning, Monica Bosman, Ruud Steen, Bert Stuij, Gerdien Zwartkruis

COLOFON

Onderweg is een uitgave van de Protestantse Gemeente Maas en Beekdal. Het blad is bestemd voor al onze leden.

Predikant:

ds. Pier Prins   tel.: 046-4360037   prins1959@gmail.com

Digitale Onderweg

U kunt Onderweg ook lezen op de website onder het menu "Kerkblad Onderweg".

Ook kunt u een digitale versie ontvangen. Hiervoor kunt u contact opnemen met de redactie.

Papieren Onderweg

Abonnementsprijs: € 12,50 per kalenderjaar.

Voor vragen of opmerkingen over de bezorging van Onderweg, kan contact worden opgenomen met Wim Hoogstraten 046-4332872, email: wim.hoogstraten@xs4all.nl

Redactie

Willy de Koning, tel. 046-4513795, Monica Bosman, Ruud Steen, Bert Stuij, Gerdien Zwartkruis.

Hebt u artikelen voor Onderweg, dan kunt u die sturen via e-mail: onderweg@pgmbd.nl

STAPHORST IS JALOERSMAKEND

Het ging eigenlijk best wel goed. Ik vond dat er een opgaande lijn was in het aantal mensen dat sinds 1 juni op zondag naar de kerk kwam. Meerdere keren waren de zestig stoelen zowel in Sittard als in Geleen volgeboekt. We hielden ons aan de afstand, we desinfecteerden onze handen, we hielden onze mond met zingen en vanaf begin oktober droegen we voor en na de kerkdienst mondkapjes.

En toen kwam op zondag 4 oktober Staphorst in het nieuws. En was het afgelopen met ons goede gedrag en moesten we terug naar 30 kerkgangers. Dit is ongeveer het algemene beeld dat we door de kerk in Staphorst zo'n beetje terug bij af zijn. Maar het aantal besmettingen en ziekenhuisopnames is inmiddels zo hard toegenomen dat we ook zonder "Staphorst" een stap terug hebben moeten doen.

Over de bewuste kerk in Staphorst is in de media veel gezegd en geschreven. In de regel was dat niet bepaald positief, ook al hield men zich in Staphorst aan de maatregelen en was deze kerk op zich niet in overtreding. Te midden van de vele negatieve uitingen over Staphorst, klonk op 9 oktober ineens een heel ander geluid en dat nog wel in het NRC Handelsblad. Namelijk in een column van Rosanne Hertzberger onder de titel: Staphorst is jaloersmakend.

Zo schijft ze en ik citeer uit haar column: "Het is makkelijk schelden op streng gereformeerden omdat ze nooit iets terugzeggen. We zagen verslaggevers met microfoons op lange stokken achter vrouwen in lange rokken aanrennen op zoek naar een reactie, maar het bleef stil. Ondertussen buitelde de gehele atheïstische cultuursector op Twitter over elkaar heen om de hypocrisie aan de kaak te stellen en aan te kondigen desnoods een eigen religie op te richten (...). De redenen dat je wel met zijn allen naar de kerk mag en niet naar de kroeg zijn deels praktisch: in de kerk staan ze

niet in elkaars oor te tetteren, zijn ze veelal nuchter en over het algemeen weinig aanrakerig (...).

Ik schrijf dit in mijn eentje, achter mijn computer. Het is stil in huis. Zo nu en dan wordt er een pakketje bezorgd. Of boodschappen. Mijn burens zitten ook alleen in hun huis, video-bellend. Soms rennen ze een rondje, alleen. Of ze doen de conference call al wandelend door het park, omdat hun lichaam weliswaar nergens meer naartoe hoeft maar hun gewrichten anders vastroesten (...). Ik keek telkens weer naar de beelden van die mensen wandelend naar de kerk, en ik zag ze als het hoogtepunt van menselijkheid in deze crisis. Samen zitten, samen zingen, samenklonteren. In een bubbel met elkaar gewone dingen heilig maken".

Rosanne Hertzberger benadrukt in haar schrijfsel: de meeste mensen in ons land zijn gedwongen op zichzelf teruggeworpen en op zichzelf aangewezen, in Staphorst daarentegen zoekt men elkaar op door samen te zitten, te zingen en samen te klonteren. Om de gewone dingen heilig te maken. Dat is iets om jaloers op te zijn.

Laat ik duidelijk zijn: Staphorst vertegenwoordigt niet mijn leer en sfeer. En voor de beeldvorming was het ook niet goed wat er in Staphorst gebeurde. Toch staat deze kerk ergens voor. Deze kerk laat zien dat de dagelijkse drukte en de ons bezighoudende beslommingen niet het laatste woord hebben. Ze toont dat er meer is dan de waan van het moment. En ze straalt uit dat er tijd genomen wordt voor bezinning en rust te midden van alle stemmen en meningen die aandacht van ons vragen.

En is dat niet ook een functie van elke kerk (ook de onze) om zichtbaar te laten zijn waar het echt op aankomt in het leven en in de samenleving? Kerk zijn heeft voor mij te maken met betrokkenheid, aandacht, bezieling, toewijding, waardering en goedheid. Dat zijn voor mij de waarden waarin Gods liefde voor deze wereld concrete vormen aanneemt. Het zijn waarden die getuigen van menselijkheid in elke crisis en waarop je inderdaad jaloers mag zijn.

Pier Prins

UIT DE KERKENRAAD

Het is alweer volop herfst. Op het moment waarop ik dit schrijf neemt het aantal coronabesmettingen stevig toe en moeten we ons ook in het kerkelijk leven aanpassen. We maken gebruik van de mogelijkheden die er zijn, maar lang niet alles wat we zouden willen is verantwoord. Dat is jammer en verdrietig. We leven in een onzekere tijd; het coronavirus doet veel met ons op allerlei gebied.

We zijn dankbaar voor de coronagroep, bestaande uit een aantal mensen uit de kerkenraad, die steeds weer vergadert en aan de hand van de adviezen van de landelijke PKN en de overheid de kerkenraad adviseert. Er wordt advies gegeven over de stappen die genomen moeten worden bij meer besmettingen en ook over stappen die gezet kunnen worden als het aantal besmettingen afneemt. Corona houdt ons aardig bezig!

In oktober hielden we onze kerkenraadsvergadering weer via Teams, beeldbellen dus. Het is fijn dat deze mogelijkheid bestaat, maar ideaal is het niet.

Deze maand waren de begrotingen aan de beurt. De financiën worden goed beheerd door het college van kerkrentmeesters en diakenen en gelukkig staan we er als gemeente financieel gezond voor.

Natuurlijk kwam ook het beroepingswerk weer aan bod. Stap voor stap komen we verder, maar we kunnen hier op dit moment nog niets concreets over melden.

Het moeilijkste punt van deze vergadering was het gesprek over de keuze van een groot kerkgebouw. De mensen van de werkgroep gebouwen hebben veel werk verzet en hebben tijdens de septembervergadering hiervan verslag gedaan in de kerkenraad. De taak van de werkgroep wat betreft de keuze voor één groot kerkgebouw zit er dus op. Als kerkenraad werken we nu allereerst toe naar een voorgenomen besluit over de keuze van het gebouw waar we de zondagse kerkdiensten gaan

houden. Een lastige keuze! De beperkingen in deze coronatijd maakt het gesprek hierover in de kerkenraad, maar ook met u, niet gemakkelijker. De diensten in de kleine kerkjes gaan voorlopig nog niet door. Wel zijn ondertussen voorbereidingen getroffen voor de aanleg van de kerkTV in de Ontmoetingskerk. Vanaf half november hopen we de diensten ook vanuit deze kerk uit te kunnen zenden.

Lieve mensen, houd hoop en blijf gezond! Laten we naar elkaar omzien en elkaar vasthouden. Al kunnen we elkaar niet ontmoeten: bellen kan wel of een kaartje sturen, of een mail of app.

Laat het elkaar ook weten als het door ziekte of een andere reden niet zo goed gaat, zo kunnen anderen ook met u meeleven.

Met een hartelijke groet, namens de kerkenraad, *Bertha Verkerk*, ouderling pastoraat

PASTORAAT

KERSTVIERING/ ADVENTSDIENST VOOR ONZE 75-PLUSSERS

We hadden al een datum gepland in december: de pastorale- en diaconale raad samen. We keken er al naar uit, want de kerstviering / adventsdienst is altijd een fijne bijeenkomst. In de Adventstijd bij elkaar komen om ons op feestelijke wijze op het komende Kerstfeest voor te bereiden. En om elkaar te ontmoeten, gezellig samen wat eten en drinken en bijpraten.

Maar het ziet er onder de huidige omstandigheden niet heel goed uit: het lijkt er niet op dat we met zoveel mensen bij elkaar kunnen komen. Een teleurstelling zal dat voor veel mensen zijn. Maar we kunnen niet anders: ieders gezondheid vraagt nu grote voorzichtigheid.

En mocht het uiteindelijk nog veranderen, dan krijgt u alsnog een uitnodiging van ons!

Intussen vergeten we u niet: er komt in elk geval een aardige attentie naar u toe.

Namens de pastorale raad en diaconie, *Bertha Verkerk en Joke van der Steen*

VAN EN OVER GEMEENTELEDEN

BEDANKT!

Lieve mensen, met een heel goed gevoel kijk ik terug op mijn muzikale afscheidsdienst in Sittard. De kerk zat zo vol als mogelijk en van velen heb ik gehoord dat ze online verbonden waren.

Blij verrast was ik door het creatieve anker van de kinderen, het mooie lied van de cantorij (met tekst van Willy) en de zinnige column van Bert. Maar vooral ook was (en ben) ik blij met de map vol persoonlijke herinneringen en foto's die ik kreeg. Een prachtig document van verbondenheid en goede wensen.

Dank aan jullie allen, ook voor de kaartjes en mails die ik nog steeds krijg. De skyline van Sittard, uit handen van Marnix ontvangen, heeft een mooi plekje gekregen in de vensterbank van de nieuwe pastorie. Inmiddels ben ik hier in Oosterbeek van start gegaan, na een warm welkom. Van de ene mooie gemeente naar de andere mooie plek. Ik ervaar het als een voorrecht. Dank voor het vertrouwen, de samenwerking en de gemeenschapszin. Houd goede moed en heb lief! Totdat wij elkaar weer zien, Irene Pluim

Inzegening Oosterbeek

AFSCHEIDSLIED IRENE PLUIM

Voor het afscheid van Joachim vorig jaar alsook voor het afscheid van Irene dit jaar, heb ik een lied gemaakt op de wijs van My Bonny!

Refrein: I-rene Pluimpje, 19 jaar was jij hier predikant, I-rene Pluimpje, wij zeggen jou hartelijk dank!

*Jij kwam uit het ho-oge noorden
Naar Sittard de gro-ote stad,
Met vele omliggende dorpen,
Jouw eerste gemeente was dat!*

*Jij bracht hele moo-ooie diensten
Met een glimlach en spontaniteit
En ve-ele nieuwe ideeën
Dat kun je in Oosterbeek kwijt.*

*Jij vond hier je gro-ote liefde,
Met Ralf stichtte jij een gezin
Met Florian en met Laurie-ien
En de hond past ook prima hierin!*

*In de Hoogstaete, ouderendiensten,
Daar ging jij ook meermalen voor,
Rond de negentig waren de ouderen
En zongen de lied"ren in koor!*

*Oecumenisch was jij ook goed bezig
Met Vrangendael en de Moskee,
Jij ha-ad een heel brede visie
En de kerkgangsters waren tevree!*

*Jij hield van het Limburgse la-and
Met zijn prachtige, mooie natuur,
Van het wand'len in bossen en velden,
Dan genoot jij van uu-ur tot uur!*

*Nu gaan jullie Sittard verlaten
Naar een prachtige plek in het land,
Wij wensen jullie allen Gods zegen
En met Sittard blijft vast wel de band!*

Doetien Benz-Rotgers

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Ook na het samengaan van onze kerken is het goed om elkaar beter te leren kennen. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan twee leden van de Commissie Gebouwen, namelijk Ingrid Boonstra (voormalig PGGBU) en Rob Atsma (voormalig PGSG). Onlangs rondde de commissie haar taak af en bracht advies uit aan de kerkenraad. Al zijn de vragen hetzelfde, geen antwoord is gelijk!

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?

ROB: Ik ben geboren in 1946 in Den Haag in een warm gezin met 5 kinderen. Mijn ouders waren actieve leden van de Hervormde kerk, waar mijn vader ook kerkvoogd was. Thuis was er altijd veel aanloop van vrienden. Sinds 1968 getrouwd met Anneke, twee dochters Miriam en Karin en vier kleinkinderen.

INGRID: *Mijn ouders kwamen vanuit het noorden, vader uit Friesland en mijn moeder uit Groningen, naar Geleen. Hier ben ik opgegroeid, in een gezellig, beschermd gezin. Mijn zus en ik zijn Nederlands Hervormd gedoopt. Vroeger gingen wij met regelmaat naar de kerk. Vanaf een bepaalde leeftijd, ik denk tussen 12-15 jaar, had ik geen interesse meer om te gaan. Ook ben ik nooit naar een kindernevendienst geweest. Mijn ouders waren wel actief in de kerk en vooral mijn vader ging regelmatig op zondag naar de kerk. Mijn moeder deed meer het pastorale werk (mensen bezoeken) en met kerst hielp ze altijd mee.*

Naarmate ik ouder werd intrigeerde het mij dat mijn vader zo betrokken was. Een intelligente man, doctor in de wis- en natuurkunde. Die tevreden is met iets ongrijpbaars, iets wat je moet 'geloven'. Toen ik trouwde en in Geleen ging wonen, kwam mijn vader als ouderling van de kerk ons een officieel bezoekje brengen. Dit heeft veel indruk gemaakt, vooral zijn afsluiting; "Natuurlijk hoop ik dat we jou/jullie eens in de kerk mogen begroeten". Dit bezoek zal eind 1991 plaats hebben gevonden, in juli 1992 overleed mijn vader. Toen de Ontmoetingskerk officieel werd geopend, voelde het als een soort 'roeping' om hiernaartoe te gaan. Mijn moeder is ook mee geweest. Helaas is zij een half jaar later, februari 1993 ook overleden. Sinds die tijd werd en word ik regelmatig gevraagd om ergens aan mee te doen/te helpen. In het begin heb pastoraal werk gedaan later Kerknieuws, kerkbalans, kindernevendienst, College van Beheer. Mijn gezin bestaat uit man en twee kinderen, dames van 22 en 19 jaar oud. De oudste woont sinds september op zichzelf, de jongste is nog thuis.

Welke opleidingen volgde je en welk werk doe/deed je?

ROB: Na mijn HBS-B in Wassenaar economie in Rotterdam. In 1972 de eerste baan bij Akzo in Delfzijl. Voor ons een uithoek van het land, waar we fijn hebben gewoond. In 1978 naar Hilversum en 5 jaar later een baan in Duitsland en verhuisd naar Sittard. In 1988 ben ik overgestapt naar DSM waar ik in 2007 met pensioen ging. Naast het normale werk – drukke banen met veel reizen - heb ik altijd tijd vrijgemaakt voor vrijwilligerswerk en bestuurlijke functies buiten mijn normale werk. Dat verrijkt je leven en geeft balans.

INGRID: *Na de Mavo ging ik naar de laboratoriumschool (ZLS). Na het behalen van mijn diploma ging ik als chemisch analist werken. Een jaar later hoorde mijn vader via een collega dat ze ergens een dierenartsassistentie nodig hadden. Toen ging mijn hart open, in een dierenziekenhuis werken dat was veel uitdagender dan op een laboratorium. Ik volgde de opleiding en heb er vele jaren met plezier gewerkt. Om een lang verhaal kort te houden; ik heb nog een half jaar als tandartsassistentie gewerkt, enquêtrice bij het NIPO en op een consultatiebureau. Daarna ben ik ongeveer 15 jaar thuis bij de kinderen gebleven. Wanneer je zolang van de arbeidsmarkt bent weggeweest moet je weer onderaan beginnen. In 2010 ben ik als huishoudelijke hulp begonnen en kreeg in 2012 de mogelijkheid om de opleiding van verzorgende C te volgen. Tot op heden ben ik nog steeds werkzaam in de thuiszorg.*

Wat betekenen geloof en kerk voor je? Hebben zich daarin veranderingen voorgedaan?

ROB: De kerk heeft altijd een duidelijke plaats gehad in mijn leven. Anneke en ik hebben elkaar leren kennen in het Wassenaarse jeugdwerk. Mijn vader was vele jaren kerkvoogd in de Dorpskerk in Wassenaar en ik heb die lijn voortgezet in Delfzijl, Hilversum en Sittard. De belangrijkste verandering is niet zo zeer hoe ik in het geloof sta, maar wel de voortschrijdende ontkerkelijking. Dat het samengaan in de gemeente Maas- en Beekdal nu een feit is juichen wij erg toe, de zorg is nu wel om iedereen erbij te houden.

INGRID: Momenteel ben ik niet veel met het geloof bezig. Ik gun mij hier de tijd niet voor. Om toch verbonden te blijven, heb ik wel kerkelijke activiteiten. Zoals college van kerkrentmeesters, Kerknieuws en tot voor kort de gebouwen commissie/werkgroep.

De Werkgroep Gebouwen heeft een moeilijke taak. Vind je het lastig om daarmee om te gaan?

ROB: Jazeker, we zeggen wel makkelijk, een gebouw is maar van steen. Maar daar zijn wel veel emoties van gemeenteleden mee verbonden. We hebben daar als werkgroep ook best mee geworsteld. Het zou makkelijker geweest zijn als er kijkend naar de beide gebouwen (puur als gebouw) een voor de hand liggende keuze naar boven was gekomen. Maar dat was niet zo en dan moet je verder kijken dan het gebouw alleen. Ook de leden van de werkgroep namen natuurlijk hun achtergrond en voorkeuren mee. We hebben de tijd genomen om er goed over te praten en vooral ook naar elkaar te luisteren. Dat helpt, maar makkelijk was het niet. Maar we zijn er uitgekomen.

INGRID: Het was een uitdaging om hieraan mee te doen, we hebben alles zeer uitgebreid besproken en onderzocht. Ik vind het niet moeilijk of lastig, het leven bestaat nu eenmaal uit keuzes maken.

Wat zijn je passies/hobby's?

ROB: Anneke en ik genieten enorm van de kinderen en kleinkinderen. Verder houd ik van klussen, zingen, golfen en we zijn ook graag en vaak in ons vakantiehuis in Friesland.

INGRID: Ik houd veel van dieren en de natuur. Ik heb oog voor detail, zie het kleine rupsje op een blad of een prachtig spinnenweb, Ik heb twee poezen en ga vaak naar de Gaia Zoo in Kerkrade. Ik maak graag foto's en soms filmpjes; de filmpjes deel ik vooral met mijn dochters. Voor lichamelijke rust kijk ik graag tv zoals series en films op Netflix.

Hebben de coronamaatregelen veel invloed op je leven?

ROB: In ons huislijke leven valt dat wel mee. Als voorzitter van de cantorij kijk ik heel erg uit naar de "oude" kerkdienst waarin uit volle borst gezongen wordt. Online de kerkdienst volgen is beter dan niets en soms ook gewoon handig. Maar als het weer kan, zie ik graag weer een volle kerk waar we na de dienst elkaar kunnen ontmoeten bij een kopje koffie.

INGRID: Sinds de Corona ben ik nooit meer alleen thuis, dat vind ik heel moeilijk. Tijdens mijn werk is het dragen van een mondkapje verplicht. Nu we dit in openbare ruimtes (boodschappen) moeten doen, lijkt het net of ik 24/7 aan het werk ben. De angst om besmet te worden was in het begin groot, nu niet meer. In mijn werk vind ik het moeilijk om te zien dat veel ouderen door deze situatie vereenzamen.

Welke vraag is niet gesteld en zou je toch graag beantwoorden? Doe dat dan bij deze.

ROB: Geen aanvulling, alles is gezegd.

INGRID: Ik vind het leuk om met Rob in het dubbelinterview te zitten. Door de Commissie Gebouwen heb ik meerdere mensen uit Sittard leren kennen. Rob heeft als voorzitter ons goed bij de les gehouden.

Onder redactie van Willy de Koning

KLUIZENAAR TEGENOVER ZENDINGSARTS

Vlak na de oorlog waren er nog maar weinig mogelijkheden om met het hele gezin op stap te gaan. Toen ik 7 jaar was, konden mijn ouders mij geen groter plezier doen, dan naar Valkenburg te gaan. Daar was nog een grote speeltuin intact, je kon de grotten bezoeken en.....je kon een wandeling maken naar de Kluis aan de Geul bij Valkenburg.

Nu is het voor een 7- jarige jongen niet zo interessant om een oud gebouw te bezoeken, maar op een zondagmiddag werd er verteld hoe een kluizenaar daar leefde en dat had diepe indruk op mij gemaakt. Het feit, dat de kluizenaar elk contact met een ander mens vermeed, om zo zijn leven aan God te wijden, leek mij letterlijk onmenselijk. Hij luidde zelfs de noodklok om duidelijk te maken dat hij voedsel nodig had. De omwonenden brachten hem dan

voedsel en zetten dat voor de deur, vaak met een briefje erbij met het verzoek om voor hen te bidden. Zo hoefde hij niemand lieflijk te ontmoeten. Toen ik me dat probeerde voor te stellen, leek het me een bijna niet te vervullen opgave. Je hebt toch mensen om je heen nodig, want samen met andere mensen kun je je volledig mens voelen. Ja, voor een korte tijd kan het wellicht verdiepend werken, maar een heel leven in afzondering door te brengen is voor mij het verliezen van een wezenlijk deel van mens zijn. Nu in de coronatijd als we 10 dagen in quarantaine moeten doorbrengen, ervaren we dit al als een moeilijke opgave. De coronapatiënten in de verpleeghuizen, die geen familiebezoek mogen krijgen, lijden dubbel door het gemis aan sociale contacten. Ik hoorde een verpleeghuisarts in een interview zeggen, dat hij ervan overtuigd is, dat een deel van de coronapatiënten is overleden door het gebrek aan sociaal contact. Ook ervaren we elke dag, dat de gedragsregel van 1,5 meter zo'n moeilijke opgave blijkt te zijn. De mens wil nu eenmaal regelmatig lichamelijk contact. Anderzijds hoort bij het mens zijn ook het verantwoordelijk zijn voor elkaar en vanuit dit gezichtspunt moet het toch niet veel moeite kosten om ons aan die regel te houden. Een klein beetje "Kluizenaar zijn" is bij deze pandemie wel welkom. Johannes Henricus Weerts was wel de bekendste kluizenaar van de Kluis in oud Valkenburg op de Schaelsberg. Het is bijna niet voor te stellen, dat hij hier leefde in afzondering, zonder bed of strozak. Hij sliep in een stoel en leefde van het voedsel dat omwonenden hem brachten. Jarenlang was alleen God zijn partner en hij moet wel goddelijke kracht ontvangen hebben om dit leven vol te houden. Zijn lijfspreuk was: "Het leven is onnoemelijk kort ten opzichte van de eeuwigheid" Hieronder staat de tekst van zijn gedachtenisprentje.

JOHANNES HENRICUS WEERTS,
kluizenaar op den Schaelsberg

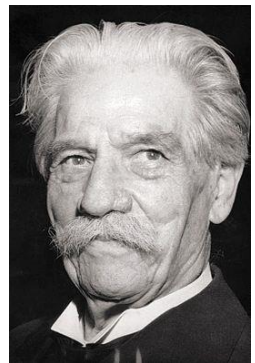
De dierbare overledene werd geboren te Berg en Terblijt, den 25 November 1827, en van zijn prilste jeugd af zocht hij de stille eenzaamheid en was bidden zijn aangenaamste bezigheid. Nadat hij de 25 Maart 1856 was opgenomen in de derde orde van den heiligen Franciscus, werd hij op den feestdag van zijn patroonheilige kluizenaar op den Schaelsberg in de parochie van Schin op Geul den 9 October 1860.

Een leven zoo vol verdiensten kon niet anders dan eindigen met den schoonsten dood, want de dood is de weerklank van het leven, na met de diepste godsvrucht de laatste heilige Sacramenten ontvangen te hebben stierf hij geheel tevreden, zijn gewoon gebed herhalende „Gods wil geschiede", den 18 Maart 1889.

Hoewel we grote bewondering kunnen hebben voor dit kluizenaarsbestaan, weten we, dat we als Christenen ook een andere opdracht vanuit de bijbel hebben meegekregen. We moeten onze naaste liefhebben. Dat is moeilijk te volbrengen als we geen contact met onze medemens willen hebben. Heel concreet betekent dit, dat we geroepen zijn om elkaar te helpen!

Een andere figuur uit de wereldgeschiedenis, die het "helpen" als zijn roeping zag was Albert Schweitzer. Hij was ongelooflijk veelzijdig. Hij was theoloog, filosoof, musicus (organist) en praktiserend medicus. Met name als medicus is hij bekend geworden door zijn werk in het door hem opgerichte ziekenhuis in Lambarene in Afrika, waar hij duizenden mensen heeft behandeld en geopereerd. Hij kon het niet verkroppen, dat er in Europa een hoge levensstandaard was met een uitgebreide medische zorg, terwijl er in Afrika veel mensen stierven, die met een behandeling en operatie te redden waren. Hieronder een overzicht van zijn veelzijdige leven, waaruit blijkt, dat hij vele jaren als zendingsarts in Lambarene heeft gewerkt.

- 1893 - Studeert filosofie en theologie aan de Universiteiten van Straatsburg, Berlijn en Parijs
- 1900 - Hulpprediker in de St. Nicolaikirche in Straatsburg
- 1901 - Hoofd van het Theologisch Seminarie in Straatsburg
- 1905-1913 - Studeert medicijnen en chirurgie
- 1913 - Zendingsarts in Lambarene in Gabon, Afrika, begint met de bouw van een hospitaal
- 1917 - Internering in Frankrijk
- 1918 - Medisch assistent en assistent-pastor in Straatsburg (St. Nicolaikirche)
- 1919 - Eerste grote voordracht over "Cultuur en Ethiek", aan de Universiteit van Uppsala in Zweden
- 1924 - Terugkeer als zendingsarts in Lambarene; bouw van een nieuw hospitaal aan de Ogooue rivier
- 1927-1939 - bezoekt Europa regelmatig voor spreekbeurten en concerten
- 1939-1948 - Lambarene, strijdende troepen respecteren de neutraliteit van het ziekenhuis
- 1949 - Bezoekt voor het eerst de Verenigde Staten
- 1953 - Bouw van het lepraziekenhuis in Lambarene
- 1954-1965 - reizen door Europa worden afgewisseld met verblijven in Gabon.

Johannes Weerts en Albert Schweitzer, twee geheel verschillende Christenen, die hun leven naar een Goddelijke roeping inrichtten.

Ruud Steen

OPRUIMING HISTORISCHE BOEKEN FIEKE KLAVER

De reeks historische artikelen in Onderweg brachten Fieke Klaver bij het opruimen van haar boeken op het idee dat er bij onze achterban wellicht belangstelling is voor onderstaande uitgaven. Bij haar preekbeurt in Sittard op 25 oktober bracht ze deze mee naar de Johanneskerk, voor de liefhebber.

- Historisch jaarboek voor het land van Zwentibold - 1989
- Archief van het gasthuis en de armenzorg te Sittard 1321 -1802 (1827) - 1989
- Na duisternis Licht, protestanten in Z Limburg op weg naar 2000, T.L. Korporaal - 1994
- Verborgten verleden, 350 jaar NH kerk Sittard, JM Coolsma -1987
- De archieven van de Hervormde gemeente Sittard 1572 - 1973, JM Kreukels -1987
- Sittard, historie en gestalte AH Simonis e.a. -1971

OM HET NIET TE VERGETEN (10)

“Kerknieuws” als tijdsgetuige van Samen Op Weg

In het relaas is het inmiddels 1987 geworden, maar ik heb nog één bijzondere gebeurtenis van 1985 die niet onvermeld mag blijven. Kerknieuws meldde namelijk dat de nu in 2020 nog steeds actieve Urmondse koster Gerrit Smeets zijn gelijknamige oom als zodanig opvolgde. Hij is de elfde(!) in de reeks leden van de familie Smeets die sinds 1816, met alleen een onderbreking tussen 1862 en 1872, het kosterschap van de Hervormde kerk te Urmond waarnemen. Helaas is hij waarschijnlijk wel de laatste van zijn familie, want er is thans binnen de familie Smeets geen opvolger meer.

Maar nu toch naar 1987 voor het Samen Op Weg-proces. De federatie van de Hervormde gemeenten te Beek, Geleen-Oost en Urmond/Geleen-West en de Gereformeerde Kerk van Geleen was volop in opbouw, maar door het vertrek van ds. Wim Westerveld ontstond kort na het aantreden van Jan Compagner opnieuw een predikantsvacature. Formeel viel deze onder de Gereformeerde Kerk.

Naar aanleiding van deze nieuwe vacature werd het ingrijpende besluit genomen om de Tunnelkerk aan de Houtmanstraat te Geleen te sluiten en de Bethelkerk aan de Groenstraat aan te wijzen als kerk voor zowel de Gereformeerde als de Tunnelkerkgemeente. Het was een pijnlijk besluit, want de Tunnelkerk was in 1920 de bakermat van het Protestantisme in Geleen na de ondergang van de 17^e-eeuwse gemeente met ds. Latomus die door de Spanjaarden werd verdreven.

ds. Joan Röell

Voorlopig moesten de Hervormde predikanten Joan Röell en ds. Jan Compagner het schip varende houden. Gelukkig kon de federatie bogen op een actieve en eendrachtige kerkenraad, zodat het gemeentewerk inclusief het beroepingswerk goed doorliep. Kerknieuws berichtte erover; o.a. over de avonturen van de beroepingscommissie, die op 25-01-1987 op pad ging om te gaan “horen”. Door een slip op de spekgladde weg kwam men niet verder dan Haelen in Midden-Limburg. De drie leden van de beroepingscommissie bleven gelukkig ongedeerd, maar de auto was total loss.

De Gereformeerde Kerk van Sittard (predikante Fieke Klaver), die niet meedeed met de federatie, maar wél met Kerknieuws, nam in deze tijd het initiatief om bij de viering het Heilig Avondmaal druivensap ter beschikking te stellen voor mensen die geen alcohol mogen of willen drinken. Later is dit ook door de andere gemeenten overgenomen. De cantorij werd ingeschakeld om de gemeente te ondersteunen bij het aanleren van de gezongen gedeelten *van de Avondmaalsliturgie*.

Dirigente Ria van Mourik schreef in Kerknieuws een reeks artikelen over de geschiedenis van de kerkmuziek.

Een schrik voor de gemeente was het bericht dat het Avondmaalsstel van de Kruiskerk in de nacht van 8 op 9 december 1986 was ontvreemd bij een inbraak. Het is voor zover ik weet nooit teruggevonden. Het is in 1988 vervangen door een tinnen stel. In de tussentijd werd gebruik gemaakt van de Avondmaalsstellen van de andere federatiegemeenten.

In Urmond kwam er een Bijbelkring samen met de RK parochie, waarin verschillende Bijbelvertalingen naast elkaar werden gelegd. Vooral voor de Rooms-Katholieke broeders en zusters was dit een verrassende ervaring.

Pastoor Heggen plaatste een artikel in Kerknieuws n.a.v. de eerste gemeenschappelijke dienst met de Pastoor Van Arsparochie op 3 mei 1987 in de Kruiskerk. Het was een initiatief van de Oranjevereniging! De kerk was stampvol.

In het Kerknieuws van 21 mei 1987 meldde Joan Röell dat hij een beroep naar Wijk bij Duurstede had aangenomen. Hierdoor ontstond er nog een predikantsvacature in de federatie en bleef ds. Jan Compagner als enige over. Gelukkig kon hetzelfde nummer melden dat de GKG Wim Bisschop uit Bredevoort had beroepen. Hij nam snel aan. Er was wel een probleempje: voor Wims gezin met 5 kinderen was de Gereformeerde pastorie te Geleen te klein. Toen besloten werd om de 3^e predikantsplaats in de federatie te laten vervallen, kwam de grote pastorie te Beek vrij voor Wim Bisschop. De gedachte om een Hervormde

pastorie te laten bewonen door een Gereformeerd predikant was wel revolutionair: ouderling-kerkvoogd Wim Hoogstraten moest heel wat overtuigingskracht ontwikkelen om toestemming te krijgen van het Hervormde provinciale kerkbestuur. Op de pastorie verscheen een bordje: "Bisschoppelijk Paleis". Op 30-08-1987 deed Wim Bisschop intrede in de gemeente en was het predikantencorps van de federatie weer compleet.

Op 5 juli 1987 was er in Beek een groot dorpsfeest ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van het Hervormde kerkgebouw, vanuit de geschiedenis ook wel bekend als het Leopoldskerkje. Er waren ook heel wat deelnemers van buiten de gemeente, w.o. gasten uit Lövenich, Amstelveen, diverse RK parochies en diverse verenigingen.

In 2020 verrast het te lezen dat in 1987 er alleen al in Beek niet minder dan 14 kinderen deelnamen aan de Kindernevendienst. In deze tijd werd ook een nieuw liturgieboekje met vier uiteenlopende orden van dienst ingevoerd voor de gehele federatie. Het heeft jarenlang dienstgedaan.

Door GK Sittard werd gemeld dat haar Hervormde zustergemeente (die niet meedeelde aan met Kerknieuws) in september 1987 het 350-jarig bestaan van haar kerkgebouw in de Gruizenstraat zou vieren. Bij deze gelegenheid presenteerde de HG Sittard het jubileumboek "Verborgten Verleden", geschreven door Jan Maarten Coolsma, en er was een expositie in het Kritzaedthuis. Hierbij werd herinnerd aan de toenmalige bijnaam van het kerkje: "Geuzenklomp". In 1637 was het de enige eigen Protestantse kerk in deze streek; in 1685 zou de kerk te Urmond erbij komen. In de Vredesweek van 1987 was ds. Zoltan Nemeshegyi uit Hongarije onze gast in een uitwisselingsprogramma en was ds. Fieke Klaver van GK Sittard een van de vijf Nederlandse predikanten die in Hongarije op bezoek was. In oktober werd het besluit tot vorming van de federatie officieel; de gemeente stuurde een gekalligrafeerd afschrift per ijlbode naar Wijk bij Duurstede als afsluiting voor ds. Joan Röell, die zich er zo voor had ingezet.

In de vorige aflevering van deze serie (nr. 9) meldde ik al het initiatief ter gelegenheid van de herdenking van 40 jaar bevrijding om te komen tot een Joods monument in Beek. Op 22-10-1987 was het zover dat het ontwerp van beeldhouwster Francisca Zijlstra kon worden onthuld.

Op 22-11-1987 vond de laatste dienst in de Tunnelkerk plaats. In de kerk was er een tentoonstelling van afbeeldingen en voorwerpen uit de geschiedenis van 1925-1987.

In 1988 werd de organisatie van Kerknieuws, die nogal ingewikkeld was met die vijf deelnemende kerken, grondig gestroomlijnd. Hiertoe werd de Kerkbladcommissie opgericht, bestaande uit Wim Hoogstraten, Ans van der Linden, Guus Ravoo en Hannie van der Venne. Deze commissie kreeg de uitgeverstaak (productie, bezorging, administratie) en was dus streng gescheiden van de redactie. In 2020 zou de Kerkbladcommissie dezelfde taak voor het nieuwe blad "Onderweg" krijgen. Eindredacteur was Hans Korevaar; hij zou dat tot 2001 blijven.

Interessant voor ons in 2020 is in het Kerknieuws van 1988 te lezen dat de kerk in Urmond de traditionele bijdrage van de Jagersvereniging Maasbanderveld weer had ontvangen. Dit was een van die typisch Urmondse tradities die in 1988 nog levend waren. Indertijd hadden de Maasbandse grondeigenaren, die het jachtrecht verpachtten, de opbrengst aan de Hervormde gemeente Urmond toegedacht.

Op 17 januari 1988 werd in een gezamenlijke RK/Geref. dienst in de Christus Hemelvaartkerk te

Vrangendaal het 25-jarig bestaan van die kerk gevierd. De vriendschappelijke relatie van onze gemeente met de parochie te Vrangendaal bestaat tot op de huidige dag.

In april 1988 publiceerde Kerknieuws een artikel over de Protestantse Gustav Hoefer school te Sittard, opgericht in 1856 door de toenmalige predikant Gustav Hoefer. In 1949 kwam er een kleuterschool bij. In dezelfde maand verscheen een extra nummer van Kerknieuws met de conceptteksten van de federatiestukken met toelichtingen voor bespreking op gemeentevergaderingen in die maand. Het kwam erop neer dat de federatie van de Hervormde gemeenten en de Gereformeerde kerk zoveel

mogelijk werd georganiseerd als één gemeente met drie in beginsel gelijkwaardige kernen Geleen, Beek en Urmond. Als naam werd gekozen: "Protestantse Kerk te Geleen/Beek/Urmond." Hierin werd de historische naam Urmond met opzet gehandhaafd, hoewel de burgerlijke gemeente inmiddels Stein heette. In de

naam kwam ook tot uitdrukking dat de nieuwe gemeente de oude Beekse traditie wilde voortzetten om open te staan voor leden uit alle Protestantse denominaties en niet alleen de Hervormde en Gereformeerde. Door de eeuwen heen waren er regelmatig Lutherse, Doopsgezinde, Anglicaanse en Remonstrantse leden in Beek, ook in de kerkenraad. In een artikel in Kerknieuws legde ds. Jan Compagner uit dat de aanduiding "Protestant" haar wortel vindt in het Latijnse "protestari", wat "getuigen" betekent, en voor het eerst werd gebruikt toen de volgelingen van Luther op de Rijksdag van Spiers in 1529 getuigenis van hun geloof aflegden. De gemeenteleden gaven ruime steun aan de voorstellen.

Het jongerenkoor Aïdo van de Johanneskerk te Sittard zocht via Kerknieuws nieuwe leden.

In Kerknieuws werd verscheidene malen aandacht geschonken aan het initiatief van de Wereldraad van Kerken tot het zogeheten Conciliair Proces "Gerechtigheid, Vrede, Heelheid van de Schepping", ofwel samen voor een leefbare wereld, gericht op het behoeden van Gods schepping.

De Johanneskerkgemeente meldde in Kerknieuws dat ook in Sittard stapjes vooruit werden gedaan met "Samen op Weg" van Hervormd en Gereformeerd.

Op 13 november 1988 was er een gezamenlijke dienst in de Pastoor van Arskerk t.g.v. het 25-jarig jubileum van de parochie. Pastoor Heggen en ds. Compagner gingen in de dienst voor. Ook ds. Salakay van de Molukse gemeente deed mee. In de Johanneskerk werd een extra collecte gehouden voor het opknappen en inrichten van de nieuwe moskee te Sittard. Regelmatig werd bericht over de schrijfavonden voor Amnesty International in de Bethelkerk.

De federatie ging in op 1 januari 1989. Het zou tot 2004 duren voordat de landelijke kerken fuseerden en de federatie kon worden omgezet in de Protestantse gemeente te Geleen-Beek-Urmond.

Wim Hoogstraten, Urmond 25-10-2020

DOOP NOUD KOLKMAN

Op zondag 25 oktober 2020 hebben wij Noud laten dopen in de Hervormde gemeente Den Ham in Overijssel. We hadden de doop van Noud dit jaar al meerdere keren gepland bij ons in de kerk in Sittard, maar helaas kon dit door alle coronamaatregelen niet doorgaan.

We zijn dan ook blij en dankbaar dat, na het vertrek van Ds. Irene Pluim, we Noud hebben kunnen laten dopen in Den Ham. De Hervormde kerk in Den Ham is de oude gemeente van Mirjam waar we al veel belangrijke momenten in ons leven hebben meegemaakt.

Er waren in totaal 6 baby's die gedoopt mochten worden. Dit werd verspreid over 2 zondagen, zodat we onze naaste families uit konden nodigen om fysiek aanwezig te zijn. Dit vonden we natuurlijk erg fijn. Het was wel jammer dat overige familie en vrienden niet aanwezig, maar in deze corona-tijd is dat helaas niet anders. De dienst kon op www.kerkdienstgemist.nl live meegekeken worden en ook terugkijken is een optie (natuurlijk ook voor gemeenteleden van gemeente Maas- en Beekdal). Ook Lynn was natuurlijk erg trots om haar broertje gedoopt te zien worden. Door het terugkijken van foto's van haar eigen doop, heeft dopen voor haar nu ook meer betekenis gekregen.

Noud heeft als bijbeltekst

Johannes 8 meegekregen:

Jezus zegt: 'Ik ben het licht der wereld. Wie mij volgt zal nimmer in duisternis wandelen, maar zal het licht des levens hebben.'

Dit is een zeer waardevolle tekst uit de bijbel met een voor ons belangrijke betekenis. Deze tekst past toevalligerwijs erg goed bij het thema van deze Onderweg en bij het thema van de Spring! dienst op zondag 29 november 2020.

Ard, Mirjam en Lynn Kolkman

GEMEENTEBERICHTEN

OVERLEDEN

In augustus overleed:

Dhr. W. van Elk, op de leeftijd van 78 jaar

In september overleden:

Mevr. G.J. van Oort - de Waal, de leeftijd van 90 jaar

Mevr. F.E. Hofmans – Poelstra, op de leeftijd van 81 jaar

Mevr. J.H. van der Werf – Loderus, op de leeftijd van 85 jaar

In oktober overleden:

Mevr. J.M. Stork – Bekker, op de leeftijd van 85 jaar

Mevr. C.J. Pleijte – Geluk, op de leeftijd van 100 jaar

Mevr. A. Jacobs, op de leeftijd van 86 jaar

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM: SJANNIE JACOBS

Adriana Jacobs werd op 15 april 1934 werd in Rotterdam geboren. Ze verhuisde al jong met haar moeder en zus naar Limburg en groeide hier op. Sjannie trouwde en kreeg kinderen. Het huwelijk strandde.

Sjannie hield van gezelligheid: van kaarten, borduren, kegelen, wandelen en samen met anderen eten. Na verloop van tijd werden er ook kleinkinderen geboren en later ook een achterkleinkind.

Sjannie was van huis uit katholiek, maar werd gereformeerd toen ze trouwde. Ze kwam vele jaren vrijwel elke zondag naar de dienst in de Ontmoetingskerk. Ook was ze actief lid van Passage. Voor haar uitvaart had ze zelf een paar liederen uitgekozen. Geest van hierboven (lied 675) en Wat de toekomst brengen moge (Lied 913). Op dinsdag 20 maart hebben we in kleine kring afscheid van haar genomen in de Hoeskamer in Buchten. Er werden herinneringen opgehaald en er klonk muziek. In de overdenking ging het over geloof, hoop en liefde en over de hand van God die ons vasthoudt: aan Zijn hand kun je veilig naar het onbekende land gaan.

Bertha Verkerk

IN MEMORIAM: COBIE VAN DER WERF – LODERUS

Op 23 september is overleden: Cobie van der Werf – Loderus. Ze is 85 jaar geworden. Cobie Loderus is geboren en opgegroeid op de Lindenheuvel in Geleen. Ze trouwde in 1957 met Piet van der Werf. Na hun huwelijk gingen ze wonen in Urmond. Piet en Cobie kregen vier kinderen. Later kwamen de aangetrouwde, klein- en achterkleinkinderen in hun kring.

Cobie is altijd zeer verbonden geweest met de kerk. Ze heeft veel voor de kerk gedaan met grote trouw en inzet. Vooral rond de kerkelijke gemeenschap in Urmond. Vele jaren was ze collectante, ze bracht de zendingskalender rond en ze bezocht veel mensen. In het verleden is ze ook diaken geweest. Door zo bezig te zijn, gaf ze een praktische en dienstbare invulling aan haar geloof.

De laatste jaren waren voor Cobie niet gemakkelijk. Eerst waren er veel zorgen rond het ziek-zijn van haar man Piet. Na zijn overlijden in 2016 verloor Cobie meer en meer de grip op haar bestaan en kon ze niet meer zelfstandig wonen. Ze kreeg een kamer in de

Urmonderhof, van waaruit ze vrijwel nog elke dag ging wandelen, wat ze zo graag deed. En zolang het ging kwam ze op zondag naar de kerk.

Met Cobie verliezen we een lieve, bescheiden, zorgzame en gelovige vrouw, en voor wie haar kinderen en kleinkinderen veel betekenden. Op dinsdag 29 september was de afscheidsdienst in de Ontmoetingskerk, waarin we o.a. geluisterd hebben naar het lied "Grote God, wij loven U" en waarin we Psalm 23 gelezen hebben: over de Heer is mijn herder. Gods herderschap heeft ook Cobie in haar leven ervaren.

Pier Prins

IN MEMORIAM: HANNY STORK – BEKKER

Hanny Bekker is op 10 oktober 1934 geboren in Geleen. Graag had ze na de middelbare school de kunstacademie willen doen, maar deze opleiding viel in die tijd buiten de gebaande paden. In plaats daarvan ging ze naar de kleuterweek. Ze begon in 1953 op de Lindenheuvel als onderwijzeres bij het Christelijk kleuteronderwijs. In 1957 trouwde ze met Jan.

Ze kregen drie kinderen. Een paar jaar na de geboorte van haar jongste zoon, stond ze weer voor de klas als hoofdleidster van de Christelijke kleuterschool in Geleen – Zuid. Erg lang heeft dat niet geduurd. Vanwege de krimp van het Christelijk onderwijs werd ze als getrouwde vrouw boventallig verklaard. Het ontslag was voor haar de gelegenheid om een andere weg in te slaan, en om alsnog haar hart te volgen door een opleiding te doen voor tekenen en handenarbeid. Met haar diploma kon ze aan de slag op een Mavo in Treebeek. Bijzonder is dat ze met vier collega's verspreid over Nederland tekenen en kunstgeschiedenis als examenvak voor de MAVO op de kaart heeft gezet.

In 1980 hertrouwde ze met John, die zelf twee kinderen had. Er kwamen negen kleinkinderen en twee achterkleinkinderen. Ze was dankbaar dat ze allemaal gekomen zijn naar haar 85e verjaardag, vorig jaar. In 1986 stopte ze met werken. Nadien was ze tot op hoge leeftijd actief als amateurkunstenares en zette ze zich in voor het ouderenwerk. Naast leerkracht in het Christelijke onderwijs is ze lang geleden leidster van de zondagschool geweest en ze heeft een tijdlang als oudste de kerkdiensten mede verzorgd.

De laatste 20 jaren kreeg ze steeds meer lichamelijke beperkingen. Artsen konden weinig meer doen. Haar krachten namen af. Op donderdag 1 oktober is ze overleden. 1 oktober was voor Hanny altijd een belangrijke datum. Op die datum vindt jaarlijks de landelijke "De dag van de ouderen" plaats, waarvoor ze meer dan 25 jaar in Geleen de voorbereiding en de organisatie had.

We zullen ons Hanny herinneren als een fijne echtgenote, een lieve moeder, schoon- en (over)grootmoeder, en als zeer creatief, sportief en een mensenmens. Vanuit haar geloof heeft zij haar bijdrage geleverd aan de kerk en de maatschappij.

Op dinsdag 6 oktober hebben we in het crematorium afscheid van Hanny genomen, waarin we woorden van de Prediker lazen en waarin we geluisterd hebben naar het lied: "Wat de toekomst brengen moge mij geleidt des Heren hand".

Pier Prins

DIACONIE - ZWO

OPROEP RECHTFONDS

Zoals ieder jaar geeft het rechtfonds ook dit jaar weer, met kerst, een envelop met inhoud aan mensen die dat extraatje goed kunnen gebruiken.

We willen u vragen om namen door te geven, aan Yolanda Kragt of Anja Borger, van mensen waarvan U denkt dat zij het zullen waarderen om een kerstenvolp met (financiële) inhoud te ontvangen.

U kunt de envelop dan in december ophalen bij één van ons (verdere info hierover volgt nog) om weer door te geven aan de voorgedragen mensen.

Hartelijk groet, namens het rechtfonds,

yolandakragt@gmail.com of 046-4586130, anja_borger_filippo@hotmail.com of 046-4585656

OOGSTMARKT LEVERT PRACHTIG BEDRAG OP VOOR SHABAI

De oogstmarkt was een beetje vroeger in het seizoen, niet zoals gebruikelijk rond de Dankdag voor Gewas en Arbeid, we wilden de markt in de huidige omstandigheden buiten houden dus hebben we het wat eerder in het seizoen gedaan.

Dat is gelukt, het was beide zondagen 11 en 18 oktober goed weer en ondanks het kleine aantal kerkgangers was het toch weer een succes: veel mensen gingen met 1 of meerdere aankopen naar huis. En de opbrengst van de verkoop was dan ook boven verwachting: € 322, 95 bij elkaar. Daarnaast kwamen er nog giften via de bank binnen: totaalbedrag is tot nu toe € 457,95. Hartelijk dank aan iedereen die hieraan een bijdrage leverde. Dit mooie bedrag kan overgemaakt worden naar Shabai. Er is altijd allerlei lekkers te vinden, sommige producten worden al jaren aangeleverd en worden altijd gewaardeerd. Maar er is ook wel altijd weer iets nieuws om eens te proberen. Dit jaar was er een wel heel bijzondere jam aangeleverd: Winterse Ulepeer met Walnoot. Nog nooit van gehoord!

Dus we maken er een prijsvraag van: wie kan ons vertellen wat dat is, ulepeer? (de maker en diens familie zijn uitgesloten van deelname 😊).

Voor de winnaar is er een pot van deze jam beschikbaar. U kunt uw reactie doorgeven aan Iet den Boer (ietlittel@telenet.be) of Joke van der Steen (jokevandersteen@kpnmail.nl)

DANKDAG VOOR GEWAS EN ARBEID: INZAMELINGSACTIE VOOR DE VOEDSELBANK

Dankdag: traditioneel een moment in kerken om te delen van de rijke oogst van een jaar.

De oogstmarkt die we normaal rond deze dag houden is al in oktober geweest, en was heel succesvol.

Er komen nu steeds meer berichten dat de Voedselbanken moeite hebben om de mensen die afhankelijk zijn van een voedselpakket, voldoende mee te kunnen geven. Ook hier zie je grote gevolgen van de Corona-crisis: de horeca is dicht, veel winkels hebben een aangepast beleid en hebben niet veel "over" voor de voedselbank, zoals gebruikelijk was. Veel van de "sponsors van de voedselbank" vallen hierdoor geheel of gedeeltelijk weg.

Vandaar dat wij ook graag met u allemaal samen een inzamelingsactie voor de Voedselbank

Sittard-Geleen willen houden. We gaan ons richten op: blikken en potten groente, fruit en soep.

Op zondag 8 en zondag 15 november kunt u uw bijdragen meenemen naar de kerk en verder kunt u op de volgende momenten spullen afgeven:

Ontmoetingskerk:

- Maandag 9 tot en met woensdag 11 november en
- Maandag 16 tot en met woensdag 18 november, steeds van 14.00 – 16.00 u.

Johanneskerk:

- Woensdagmiddag 11 en 18 november van 14.00-16.00 u

In de kerken zal ook een collectebus klaar staan voor een financiële bijdrage, dan kopen wij daar producten voor. En u kunt ook een bijdrage overmaken op de bankrekening van de diaconie:

NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v. College van Diakenen Prot Gem Maas- en Beekdal onder vermelding van Actie Voedselbank. Als u uw bijdrage liever wilt laten ophalen dan kunt u bellen met Bea Hofmeyer, tel nr. 06 51599050 of Joke van der Steen, tel.nr. 046 4584618.

Laten we er samen een succesvolle actie van maken! *Uw diaconie.*

GIFTEN AAN KERK IN ACTIE

De diaconie houdt regelmatig collectes voor projecten van Kerk in Actie en veel mensen maken persoonlijk giften over naar Kerk in Actie. Daar worden wel eens vragen over gesteld: hoe zit dat nou precies, waar komt dat geld terecht? Als er bijvoorbeeld voor een project in Rwanda wordt gecollecteerd, gaat het geld daar ook werkelijk heen, of komt het “op de grote hoop”? Dat willen we graag uitleggen, om duidelijkheid te scheppen.

kerk in actie

Kerk in Actie steunt talloze projecten in binnen- en buitenland. Elk jaar wordt afgesproken welk bedrag een project krijgt. Dat is belangrijk voor de organisaties waar het geld naar toe gaat, dan weten ze wat ze te besteden hebben. Dan worden er vervolgens door het jaar heen landelijke collectes in de kerken gehouden. Voor elke collecte wordt benoemd waarvoor er gecollecteerd wordt. Die collectes worden dan door de plaatselijke diaconieën doorgezonden naar Kerk in Actie.

Soms doen er veel kerken mee aan deze landelijke collectes, soms wat minder. Onze diaconie doet aan veel Kerk in Actie collectes mee, maar niet aan alle omdat we ook nog een heleboel andere diaconale doelen willen steunen. We proberen dat zo goed mogelijk te verdelen door het jaar heen.

Bij Kerk in Actie wordt dan gekeken hoeveel geld er binnenkomt voor het project. En als het bedrag voor dat project gehaald is, gaat de rest van het ontvangen geld naar een ander project waar nog niet zoveel voor binnen is gekomen. Zo werkt Kerk in Actie eraan om overal waar dat nodig is voldoende geld te geven. Het werkt een beetje anders als de diaconie een project van Kerk in Actie voor langere tijd steunt; dan wordt er afgesproken dat we een bepaald bedrag per jaar, bijvoorbeeld € 1000, - voor dat project overmaken. Daarvoor collecteren we dan, en zo nodig vult de diaconie het bedrag aan.

Hier is het dus wel zo dat het geld speciaal naar dat project gaat.

En dan zijn er nog de noodcollectes: Kerk in Actie reageert dan op een actuele situatie in de wereld, zoals in september bij de grote ontploffing in Beiroet. Daarvoor wordt dan een extra collecte georganiseerd en wordt aan de plaatselijke gemeente gevraagd om daaraan mee te doen, zodat er voldoende middelen komen om hulp te bieden in zo'n rampengebied.

Namens de diaconie, *Joke van der Steen*

KOMENDE COLLECTES

Collecte 8 november – Jong Protestant – Opvoeden doe je niet alleen.

Jong Protestant

Ook in de geloofsopvoeding hebben ouders anderen om hen heen nodig, een geloofsgemeenschap die hen ondersteunt en ruimte biedt om ervaringen uit te wisselen. De kerk is zo'n plek waar ouders hun geloof kunnen delen en levend houden, hun opvoedvragen kunnen delen en bemoedigd kunnen worden door

anderen. Jong Protestants heeft materiaal ontwikkeld om het geloofsgesprek tussen ouders en kinderen te stimuleren. Omdat de rol van vaders in de levens van jonge kinderen nogal eens wordt onderschat, zijn er ook speciaal materialen gemaakt rond het vaderschap en geloofsopvoeding. Daarnaast worden kerken ondersteund om een plek te zijn waar gezinnen zich thuis voelen en gehoord weten. Steun het jeugdwerk van de Protestantse Kerk. Geef in de collecte of maak uw bijdrage over op rekeningnummer NL57 INGB 0001 0386 40, t.n.v. College van Diakenen Prot Gem Maas- en Beekdal onder vermelding van Collecte Jop 8 nov. Dank u wel voor uw bijdrage.

Collecte 15 november – Inlia

STICHTING INLIA Foundation

INLIA staat voor: Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven met Asielzoekers. Zij zijn een netwerkorganisatie van en voor geloofsgemeenschappen die asielzoekers en vluchtelingen in nood helpen. INLIA is hét kennisinstituut op het terrein van asielzoekers in nood. Vanuit een centrale positie als expert en lobbyist is de stichting

in staat de belangen van die asielzoekers én de samenleving als geheel te behartigen. Zij doet dat door:

- het bijstaan van individuele asielzoekers in nood
- het ondersteunen van lokale gemeenschappen bij het bieden van hulp aan de vreemdeling in hun poorten

- het terzijde staan van gemeenten bij het hanteren van maatschappelijke vraagstukken rondom asielzoekers in nood: INLIA zoekt en vindt aanvaardbare oplossingen voor alle partijen
  - een gedegen, reële lobby voor de rechtvaardige en menswaardige behandeling van asielzoekers
- Zij zijn gevestigd in de stad Groningen. Het aanvankelijke kleine bureau is inmiddels uitgegroeid tot vijf stichtingen met diverse activiteiten & projecten. Samen tellen de stichtingen zo'n 35 beroepskrachten, een tiental stagiaires en meer dan 100 vrijwilligers.

Alle INLIA-stichtingen zijn onafhankelijk. Ze bestaan van particuliere giften en bijdragen van kerken. Daarnaast ontvangen INLIA Groningen en INLIA Projecten kostendekkende vergoedingen voor werkzaamheden die zij voor gemeenten verrichten. Als u hun project wil steunen kan dat via NL57 INGB 0001 0386 40 College van Diakenen Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal, onder vermelding: Collecte Inlia. Bij voorbaat dank.

Collecte 22 november – Hospice Bronnerhof en Hospice Daniken

Bronnerhof is een kleinschalig hospice of bijna thuis huis en valt onder de verantwoordelijkheid van de stichting 'Bijna thuis huis Swentibold', een plaats waar terminaal zieke mensen de laatste levensfase van hun leven kunnen doorbrengen in een warme, huiselijke omgeving. Het biedt een volwaardig alternatief voor thuis. Naast de zorg door de verpleegkundigen van Buurtzorg en de huisarts zijn de bewoners verzekerd van liefdevolle aandacht en opvang door de vrijwilligers. Zij stellen alles in het werk om de laatste fase van het leven zo comfortabel en menswaardig mogelijk te maken.

In Bronnerhof wordt palliatieve mantelzorg geleverd aan iedere Nederlander die ongeneeslijk ziek is. In de praktijk komen de gasten meestal uit Limburg, vooral uit de Westelijke Mijnstreek (kernen Born, Sittard, Geleen, Beek, Schinnen, Stein, Elsloo en de omliggende dorpen), maar ook uit Midden-Limburg (vnl. Susteren, Echt en de omliggende dorpen). Wilt u hun steunen met een gift, kunt u dit overmaken naar College van Diakenen NL57 INGB 0001 0386 40 Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal, onder vermelding: Collecte Bronnerhof.

In Hospice Daniken zijn mensen met lichamelijke, emotionele, sociale en spirituele behoeften in de laatste levensfase welkom en staan deze behoeften voortdurend centraal. De zorg richt zich op een zo hoog mogelijke kwaliteit van leven voor de tijd die nog rest én op de kwaliteit van sterven. Dankzij de professionele ondersteuning van het team, proberen zij het lijden zo veel mogelijk te verzachten. Zuyderland Hospice Daniken biedt ruimte aan zeven cliënten met een geschatte levensverwachting van minder dan drie maanden. Het enthousiaste team professionals van Zuyderland Hospice Daniken wordt bijgestaan door een gedreven groep

vrijwilligers. Wilt u dit werk steunen middels een gift dan kunt u deze overmaken naar: NL57 INGB 0001 0386 40 College van Diakenen Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal, onder vermelding: Collecte Hospice Daniken. Wij danken u hartelijk voor uw bijdrage.

Collecte 29 november – Inloophuis Bie Zefke

Inloophuis Bie Zefke in Sittard is al jaren een veilige plek voor mensen die in hun leven de nodige deuken hebben opgelopen. Een unieke plek: je bent daar, ondanks alles, gewoon welkom. Voor een boterham, een kop soep, een betaalbare warme maaltijd, een praktisch advies, een praatje.

Daar zijn mensen die aandacht voor je hebben, die aan je denken, of –soms letterlijk– even met je meelopen: de vrijwilligers, medewerkers en stagiaires. En die je, als je dat wilt, de weg wijzen naar speciale hulpverleners. Op dit moment zijn ook voor BieZefke de omstandigheden moeilijk: er kunnen geen mensen ontvangen worden in de huiskamer, die is nu te klein om de coronaregels te kunnen hanteren. Maar met veel creativiteit worden de bezoekers toch zo goed mogelijk ondersteund: elke dag worden er buiten bij de poort boterhammen, soep en/of warme maaltijden uitgedeeld om mee te nemen. En ook wordt op dit moment een kledinginzameling gehouden, zodat de bezoekers zo warm mogelijk de winter in kunnen. Vanuit onze diaconie willen wij het werk van BieZefke van harte ondersteunen, we vragen u dan ook om een gulle gift in deze collecte. U kunt ook een gift overmaken op de bankrekening nr. NL57 INGB 0001 0386.40, t.n.v. College van Diakenen Prot Gem Maas- en Beekdal onder vermelding van collecte Bie Zefke. Zo kunnen we gezamenlijk ook hier ondersteuning bieden. Dank voor uw gift.

Collecte 06 december – Amnesty

Dit is Amnesty: Onderzoekers van mensenrechtenschendingen, mensen die rapporten opstellen om schendingen aan de kaak te stellen, lobbyisten die met machthebbers praten, mensen die educatieve programma's ontwikkelen, creatieve koppen die effectieve acties bedenken, mensen die meedoen aan schrijfacties, die handtekeningen onder petities zetten, die de media informeren, die gastlessen verzorgen, die geld inzamelen: samen vormen zij Amnesty International. Ze strijden voor mensenrechten overal en voor iedereen. Ooit begon Amnesty met het strijden voor de rechten van politieke gevangenen. Hun werkterrein is in de afgelopen vijftig jaar enorm uitgebreid: van de afschaffing van de doodstraf tot het opkomen voor de vrijheid van meningsuiting, en van het beschermen van de rechten van vluchtelingen tot het strijden tegen politiek geweld en vervolging.

Wilt u hun steunen met hun werk, kunt u een gift overmaken naar NL72 INGB 0001 0626 20 ZWO Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal, onder vermelding: Collecte Amnesty. Bij voorbaat dank voor uw gift.

BREICAFÉ JOHANNESKERK IN ACTIE VOOR DE ENGELE EN VOOR BIE ZEFKE

Door het jaar heen wordt door de deelnemers van het Breicafé, samen met de mensen van het Strickcafé in Aken, gewerkt voor kinderen in bijvoorbeeld Vluchtelingenkampen, nu al een wat langere periode gaat dat naar Libanon.

Maar het is best fijn om ook eens wat te doen voor mensen dichterbij. Aan de medewerkers van De Éngele van Zitterd-Gelaen en aan het bestuur van BieZefke hebben we eens gevraagd of er behoefte zou zijn aan warme sjaals en mutsen! En daar werd heel positief op gereageerd: heel welkom als jullie wat kunnen maken, zodat kleine en grote mensen warm de winter in kunnen.

In september en oktober heeft iedereen kindermutsen en –sjaals gebreid en gehaakt. Die zijn eind oktober naar De Éngele gebracht; een hele berg prachtig kleurig handwerk waar enthousiast op werd gereageerd. En inmiddels zijn we bezig om mutsen en sjaals voor de bezoekers van BieZefke te maken. Iedereen wordt hier heel enthousiast van: leuk om zo

ook hier in onze stad mensen een beetje warmte voor de winter te kunnen geven. We kunnen momenteel niet bij elkaar komen in de Johanneskerk, dat is jammer. We missen het om elkaar te zien, gezellig koffie te drinken en elkaars brei- en haakproducten te bewonderen. Maar het werk gaat gewoon door.

Als u het leuk vindt kunt u meedoen: tot half december werken we voor BieZefke, dus vooral mannenmutsen en sjaals (en een paar voor de vrouwen natuurlijk). Daarna gaan we gewoon verder met andere dingen: kindertruien, sokken, babydekentjes, enzovoort. We kunnen ook altijd breigaren gebruiken.

U kunt zich aanmelden bij diaken *Joke van der Steen*: tel. 046 4584618 of per mail: jokevandersteen@kpnmail.nl

COLLEGE VAN KERKRENTMEESTERS

BEGROTING 2021 PGMBD - EEN KLEIN TEKORT

Onlangs werd de begroting 2021 van de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal besproken in en goedgekeurd door de Kerkenraad. Voor het begrotingsjaar 2021 verwachten we een klein tekort van € 4.045.

De verwachte uitgaven van onze “nieuwe” gezamenlijke gemeente blijven ongeveer gelijk in 2021. Weliswaar heeft Ds. Pluim ons recent verlaten, maar we hopen snel in deze vacature te voorzien en hebben dit op hetzelfde niveau in de begroting meegenomen. De lasten voor de gebouwen houden we in de hand

waar dat kan met hulp van de inzet van vrijwilligers en door verstandig om te gaan met het groot onderhoud.

De belangrijkste post bij de inkomsten zijn de Vrijwillige Bijdragen die we ieder jaar weer van u mogen ontvangen bij de actie Kerkbalans. We zijn heel blij met uw bijdragen die u naar vermogen geeft voor onze gezamenlijke gemeente. Helaas zien we dat corona onze huurinkomsten negatief beïnvloedt, en daarnaast lopen ook onze rente-inkomsten langzaam terug vanwege de aanhoudende lage rentestand in de markt. Door corona moeten we ook het aantal bezoekers per dienst beperken en hebben we lagere collecte-opbrengsten. Als u via kerk TV kijkt mag u ook een gift voor de collecten van diaconie of kerk overmaken! In de tabel vindt u een beknopte samenvatting van de begroting 2021. De volledige begroting met toelichting ligt ter inzage bij de penningmeester Bert Bosman. U mag mailen (penningmeester@pgmbd.nl) of bellen en dan stuur ik graag een kopie of beantwoord uw vragen.

BEGROTING 2021	
	Inkomsten
Baten onroerende zaken	35.750
Rentebaten	16.140
Subsidies en bijdragen	14.600
Overige baten (o.m. collecten)	16.950
Uit reservering	10.000
Vrijwillige bijdragen	185.000
	278.440
Verwacht tekort	4.045
	Uitgaven
Lasten gebouwen (incl. groot onderhoud, afschrijvingen, reserveringen)	75.950
Kosten pastoraat	142.590
Kosten kerkdiensten en gemeentewerk	8.020
Quotatieverplichtingen / afdrachten	14.675
Salarissen en vergoedingen	27.400
Kosten beheer en administratie	13.850
	282.485

Namens het College van Kerkrentmeesters, *Bert Bosman* (penningmeester)

ACTIVITEITEN

NATUURWANDELING

Startpunt voor deze najaarswandeling op woensdag 7 oktober was de parkeerplaats "d'r Kwakkerpoel" achter Kasteel van Wijlre.

De route verliep via Stokhem over een deel van het plateau van Margraten en via Beertsenhoven weer terug. Het was heerlijk weer en na afloop hebben we met z'n vieren in 'Amuseer' ons verlekkerd met koffie en appeltaart. Al met al een gezellige wandeling die ons vele vergezichten bood. Onderweg zagen we een gedicht van Toon Tellegen:

*"Ik spring ternauwernood opzij voor een vlinder.
Steigerend komt hij op mij af,
Zijn vonken spatten op mijn jas.
Hij vliegt voorbij, ik zie nog juist hoe teer hij is."*

De Natuurwandeling in het voorjaar is gepland op woensdag 12 mei 2021. De route hiervoor wordt tegen die tijd bepaald. Voor nadere info hierover zie Kringenwerk.nl

Ed Rensen

ESCAPEROOM – BIJNA ONTSNAPT

Op donderdag 22 oktober gingen Jennifer Hoen en Thea Coenen met de deelnemers van Sirkelslag op pad naar twee escaperooms in Sittard. Dit in navolging op een heel leuk zomers uitje in 2019. Het is bedoeld om de groep compleet te houden om nog een tijd lang deel te kunnen nemen aan Sirkelslag.

Tijdens het onlinespel Sirkelslag in februari 2020 is bedacht om in de zomer nog een leuk uitje met elkaar te doen. Dat werd herfstvakantie, en vanwege de huidige corona-maatregelen een beetje anders dan oorspronkelijk bedacht, maar 8 meiden hebben vandaag flink gepuzzeld in een escape-room (een kamer waar je door uitvoeren van allerlei speurwerk en puzzels moet zien te ontsnappen). In 2 groepjes van 4 werd de groep verdeeld tussen 2 kamers: The lost Wizard en The haunted office.

In beide kamers was het een behoorlijke uitdaging: In 'The lost Wizard' moest tovenaars Rudimir bevrijd worden uit de 4e dimensie, gebruik makend van de 4 elementen lucht, water, aarde en vuur. Alhoewel het een van de moeilijkste kamers van het escapecentrum is, was het toch bijna gelukt om de kamer binnen de tijd uit te spelen. Dat is wel gelukt met de groep in 'The haunted office' waar 2 geïnfecteerde prototype computers opgespoord moesten worden. Het speurwerk in het kantoor werd beloond en de groep was ruim 5 min voor einde ontsnapt.

We mogen natuurlijk niet te veel verklappen over de kamers, maar de hersenen zijn weer goed gekraakt tijdens een heel geslaagde middag. We zijn weer helemaal fit voor de volgende Sirkelslag (hopelijk mogelijk op 5 februari 2021).

Groet, Ilja, Leoniek, Sofie, Aukje, Eefje, Ellen, Annemieke, Linde, Jennifer en Thea

DE CANTORIJ VAN GELEEN-BEEK-URMOND IS GESTOPT

De Cantorij van Geleen-Beek-Urmond heeft besloten er een punt achter te zetten. De groep was al vrij klein door ziekte en verhuizing. Nu zijn er nog enkele zangers afgevallen waardoor we niet meer door willen gaan als we na de coronaperiode weer zouden kunnen zingen. We doen dat met pijn in het hart, het is niet anders.

De Cantorij werd opgericht in september 1975 en bestaat dit jaar dus 45 jaar. Het was de Cantorij van Beek, Urmond en Geleen-West, in de andere kerken in Geleen waren kerkkoren actief. Jarenlang hebben we gerepeteerd in het Koetshuis in Beek, de laatste jaren in de Ontmoetingskerk. Ik ben dirigent sinds mei 1984, dat is dus 36 jaar. Het vorige liedboek was 45 jaar geleden pas nieuw en er waren nogal wat liederen onbekend. Daarin heeft een Cantorij een belangrijke functie. Verder had de liturgie onze belangstelling, we zongen verschillende vormen van Kyrie en Gloria, tafelgebeden bij de avondmaalsdiensten, antifonen bij de psalmen, soms een motet bij de lezing. Dat was indertijd nog vrij nieuw. Nu staat er veel van wat we deden in het nieuwe liedboek. Een Cantorij mag het zingen van de gemeente nooit vervangen, wel ondersteunen en iets extra's toevoegen.

We hebben ook bij bijzondere kerkdiensten een rol gespeeld. Jubileumdiensten toen we 25 en 40 jaar bestonden, afscheid en intrede van predikanten, bezoek aan Baal-Lövenich enz. Ook deden we mee met themadiensten in het Calvinjaar en in het Lutherjaar en in 2007 een dienst die in het teken stond van kerklieddichter Paul Gerhardt. We zongen zijn liederen in wisselzang met de gemeente. Ook zongen we enkele keren het oratorium voor de Veertigdagentijd en Pasen: *Als de graankorrel sterft*, met Pinksteren delen uit *Aanwezig* en met Kerst *Als appelbloesem in de winter*. Voor deze 3 hedendaagse oratoria schreef Marijke de Bruijne de teksten. We zongen enkele keren de Johannespassie

van Willem Vogel op Goede Vrijdag.

Als ik dit zo bij elkaar zoek is het best veel en het is jammer dat het voorbij is. De groep was nooit heel groot maar in totaal hebben er ruim 40 mensen meegezongen, enkelen al vanaf het begin. Die zijn dit jaar dus 45 jaar lid!

Ik heb de Cantorij met veel plezier geleid en ik heb daar ook veel van geleerd. In de jaren '80 deed ik de dirigentencursus en daarna de cursus kerkmuziek. Ik kwam bij de Cantorij om wat ervaring op te doen. En ik ben gebleven.

Ria van Mourik

VEEL KRINGENWERKACTIVITEITEN GAAN NOG NIET DOOR UITKIJKEN NAAR BETERE TIJDEN

Tot onze spijt moeten we nog steeds veel kerkelijke activiteiten en onderdelen van het kringenwerkprogramma uitstellen in verband met Corona. Dat vinden we heel jammer, we weten dat hoeveel mensen uitkijken naar de talloze momenten van ontmoeting, inspiratie en verdieping.

Concreet gaat het bijvoorbeeld om Zin en Hapjes, de zondagmiddag activiteit die steeds op de eerste zondag van de maand georganiseerd wordt. De editie van 1 november gaat niet door. Hetzelfde geldt voor de film-middagen op vrijdag in de ontmoetingskerk, het actualiteitscafé,

Emmaplein 50, en de zondagmiddag ontmoetingen op de derde zondag van de maand in 'de Herberg'. Ook de lezing van At Ipenburg over 'Islam en Islamisme' kan niet zoals gepland op 12 november doorgaan. Vanaf half november staan er voorlopig nog een aantal activiteiten gepland, maar u zult begrijpen dat het allemaal nog zeer onzeker en precair is. Houd dus alstublieft vooral de sites 'Kringenwerk.nl' in de gaten, en de site van de kerk 'pgmbd.nl'. Die proberen we *up to date* te houden. Maar bel bij twijfel vooral de contactpersoon voor de betreffende activiteit!

Er wordt zeker nagedacht over wat er dan nog wél kan, maar dat is nog niet zo eenvoudig. In elk geval is contact houden per mail, kaartje, of telefoon mogelijk. Of wellicht een wandeling door het bos op gepaste afstand waar mensen voor elkaar een luisterend oor willen zijn.

Houd goede moed en houd elkaar vast – ook al kan dat nu dan even niet letterlijk.

Bert Stuij (ouderling vorming en toerusting) en Dick Haster (voorzitter kringenwerk)

DOORSTART "ZIN EN HAPJES" ALWEER LAM GELEGD

Heel makkelijk is het allemaal niet in deze tijden van corona, maar toch waagde het team van "Zin en Hapjes" het om weer van start te gaan. Dat was een goede gedachte, zo bleek op zondagmiddag 4 oktober. Er was sprake van een succesvolle doorstart!

In de gezellige beslotenheid van de Gruizenkerk kon het nu niet en er waren diverse maatregelen nodig om dit verantwoord te doen. Maar toch, zo'n 25 mensen waren erbij in de Johanneskerk, onder wie ook

verschillende mensen voor het eerst. De column werd uitgesproken door Lijsbeth Bruens en ging over luisteren. Dat was best toepasselijk, want met anderhalve meter tussen mensen is luisteren nog belangrijker en moet je er soms nog wat meer moeite voor doen. Elly Meijers zong staande achter een veilig corona-spatscherm enkele toepasselijke liederen, begeleid door Bert Stuij op gitaar. Lekker hapjes werden gemaakt en geserveerd door Gerdien Zwartkruis. Daarnaast, vaste prik: twee soorten zoute stokjes. Echte zoute stokjes om te eten en symbolische zoute stokjes om wat langer op te knabbelen, namelijk briefjes met stellingen om over door te praten.

Het was de bedoeling om in ieder geval tot eind dit jaar de volgende afleveringen van “Zin en Hapjes” in de Johanneskerk te laten plaatsvinden. Voor zondag 1 november stond columnist Nely Stuij gepland met het onderwerp Balans, maar de aangescherpte coronamaatregelen laten dat niet toe. Houd goede moed mensen, wat in het vat zit verzuurt niet!

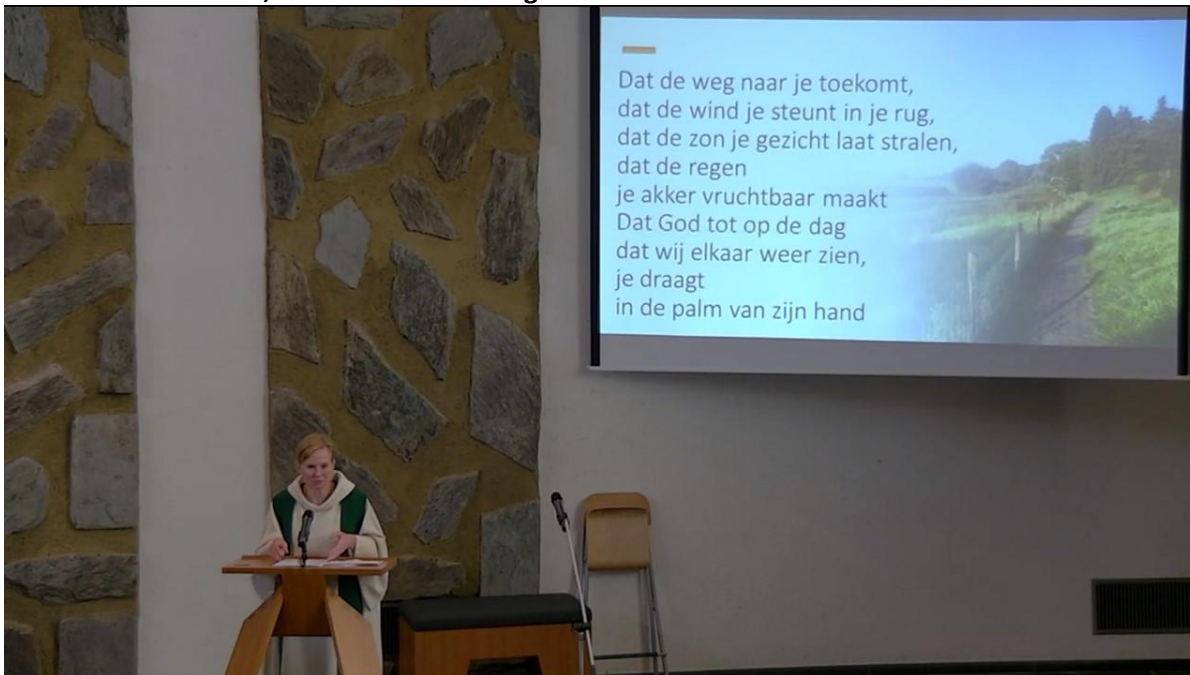
Tekst: Willy de Koning

BIJ DE DIENSTEN

IRENE PLUIM NEEMT AFSCHIED IN PRACHTIGE DIENST

INBRENG VAN VELEN, ONDANKS CORONA

In een warme, bewogen en creatieve dienst werd zondag 27 september afscheid genomen van Irene Pluim als voorganger van de Protestantse gemeente Maas- en Beekdal. Vanwege Corona konden slechts 60 mensen in de kerk, maar velen keken digitaal mee via KerkTV.

Bijna negentien jaar is Irene aan onze kerk verbonden geweest. In oktober 2001 werd zij bevestigd, als beginnend predikant in Sittard. Irene zelf keek terug op de jaren die geweest zijn, de vele mensen waarmee zij zich verbonden voelt, het lief en leed dat gedeeld is. Ook vond zij hier haar man Ralf en kregen zij hun twee kinderen, Laurien en Florian. Foto's riepen veel herinneringen op, vakkundig tevoorschijn gebeamd door Emma de Koning. In de dienst zong een klein ensemble, en hun zingen ging vaak over in eerder opgenomen liederen die door de Cantorij onder leiding van Hans Timmerman ingezongen waren. Met Fedor Coenen aan de piano en Bart Kooyman op dwarsfluit. Irene's overweging ging over Jakob, de aartsvader van Israël, die bij de beek Jabbok God ontmoette, hem niet herkende, en in een worsteling met Hem belandde. Die beek deed Irene denken aan de Oorsprongbeek, die vlak langs haar nieuwe huis loopt en waar zij vaak gaat wandelen. Soms merk je pas achteraf dat je, wandelend of worstelend, God ontmoet

hebt. Kinderen waren ook in de kerk, al was het dan alleen via een filmpje. IRENE BEDANKT klonk het luid en enthousiast uit het jonge keeltje van Lynn Kolkman! De kinderen gaven Irene ook een cadeau, een anker. Hier haalt zij haar anker op, en in de Rijn bij Oosterbeek laat zij het weer vallen. Bert Stuij las een column over het Grote Woord 'Afscheid', net als er in het Gruizenkerkje onder inspiratie van Irene al heel wat columns over Grote Woorden geklonken hebben. Over geluk, hoop, troost, liefde, eindigheid en meer, allemaal toepasselijk voor deze dag. Willy de Koning had een prachtig lied voor Irene geschreven op de wijs van een Iona lied, en we zagen een film waarin de cantorij dat uitbundig zong. Christel Prins bood vervolgens namens de hele gemeente een boek met foto's en herinneringen aan. Het was een dienst van herinneringen, melancholie natuurlijk ook, maar toch vooral van dankbaarheid. Wat is er veel moois gedeeld. Als zegen zong Irene ons toe – 'dat God, tot de dag dat wij elkaar

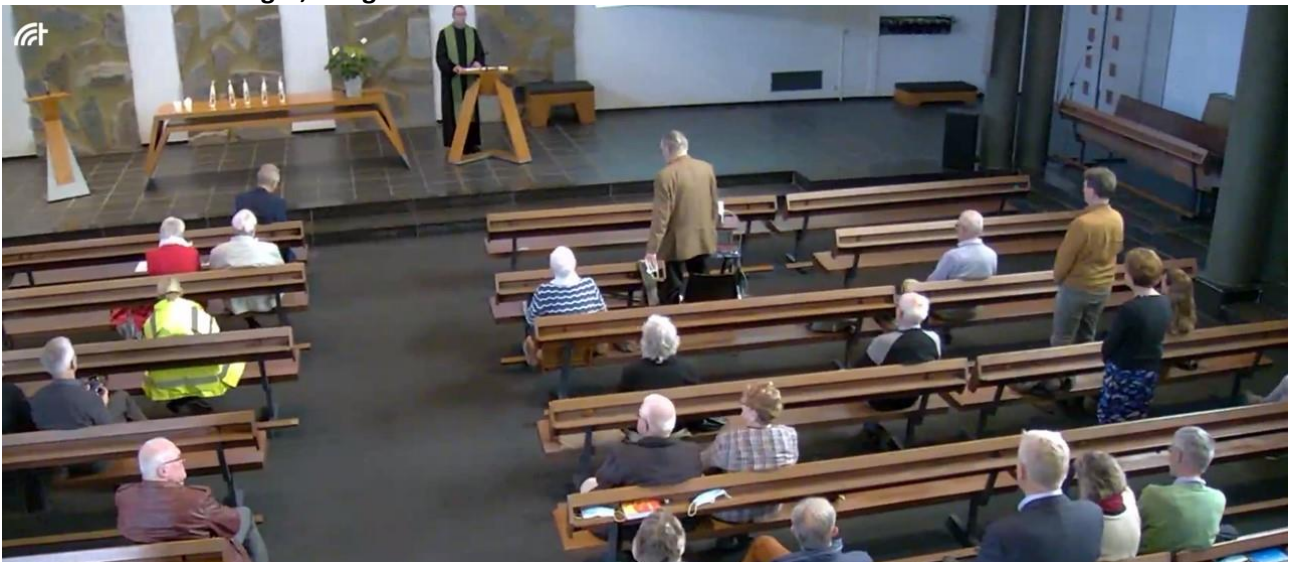
weer zien, je draagt in de palm van zijn hand'. Na afloop van de dienst sprak ds. Pier Prins Irene nog toe als collega, en Marnix bood Irene een cadeau aan namens de gemeente. Het was goed zo. We beseffen dat onze wegen scheiden, maar dat zowel Irene als wijzelf hoopvol naar de toekomst mogen kijken. Voortbouwend op alles wat is geweest en gedeeld.

Bert Stuij, Joke van der Steen en Christel Prins

AFSCHEID AMBTSDRAGERS IN CORONATIJD: DANKBAARHEID VIEREN

De dienst moesten weer wat kleinschaliger worden vanwege corona, nog maar dertig mensen konden er op 11 oktober bij zijn. Gelukkig is er kerkTV, en waren er tientallen mensen digitaal aanwezig. Het aantal aanwezigen mocht dan klein zijn, dat gold zeker niet voor de dankbaarheid en waardering voor de aftredende ambtsdrager, integendeel.

Ds. Pier Prins bedankte Bea Hofmeijer, Loes van Elk, Ruud Steen, Eric Rodigas en Germ Visser hartelijk voor hun grote inzet in de afgelopen jaren. Voor allemaal zat de tijd in de kerkenraad erop, maar bijna allemaal blijven ze op de een of andere manier als vrijwilliger actief in onze kerkgemeente. Ook weer iets om dankbaar voor te zijn. Pier maakte ook van de gelegenheid gebruik om de nieuwe pastorale wijkindeling te tonen. Er zijn coördinatoren en contactpersonen voor elk van de wijken in onze nieuwe gemeente - Grevenbicht, Beek, Urmond, twee wijken in Geleen en dan nog vier in Sittard en omgeving. De bemensing is op orde, alweer iets om dankbaar voor te zijn. Dat geldt zeker in deze tijd waarin pastorale zorg zo belangrijk is.

De overweging ging over een bruiloftsfeest, dat bekende verhaal over het feest waar de genodigden het af laten weten, en waarbij de feestzaal vervolgens gevuld wordt met mensen 'van de straat'. Onvermijdelijk

sta je dan even stil bij het feit dat zomaar mensen uitnodigen juist nu zo lastig is, en dat 'mensen van de straat' zich nu eerst aan moeten melden voor ze naar binnen mogen. Hoe dan ook, de uitnodiging van de Heer blijft staan, zijn feest gaat door, en je kunt het van overal meevieren. Zelfs van thuis, zoals velen nu doen moeten.

De dienst werd afgesloten met een kleinschalige en volledig 'coronaproof' ingerichte oogstmarkt op het kerkplein. De opbrengst was weer bestemd voor 'Shabai' – de dochter van Iet en Maarten den Boer die in China woont en werkt. Ook een oogstmarkt is een viering van dankbaarheid en er was veel geoogst. Van pompoenen en courgettes tot jams, sappen en noten. Er waren zelfs vruchten van de stekjes die eerder dit jaar op de (virtuele) stekjesmarkt gekocht waren! De dertig kerkbezoekers lieten zich niet onbetuigd, en de tafels werden behoorlijk leger.

Tekst: Bert Stuij

LEEFREGELS VROEGER EN NU

Dat er leefregels zijn is deze dagen maar al te goed duidelijk. Binnen de gemeente Maas- en Beekdal wordt er alles aan gedaan om de coronamaatregelen uit te voeren. Dus kwamen de gemeenteleden op 4 oktober met mondkapjes op de Ontmoetingskerk binnen, de handen ontsmet en op 1,5 meter afstand van elkaar.

Op deze Israëlzondag, toen er nog 60 mensen in de kerk mochten samenkomen, preekte dominee Pier Prins over leefregels vroeger en nu. Ze zijn er niet om ons te beknotten, maar juist om ons op weg te helpen. De bijbehorende lezingen waren uit Deuteronomium 30: 11-20 en uit Mattheus 5: 17-19. Een mooi bijpassend verhaal werd vooraf verteld door Connie Seute. Zij beschreef op verzoek van dominee Pier Prins op levendige manier hoe vroeger haar Joodse baas de leefregels toepaste en

hoezeer ze daarvan onder de indruk raakte. Een mooi verhaal dat we hieronder in zijn geheel afdrukken.

DE JOOD LEO BENJAMIN; EEN ZEER BIJZONDER MENS

Het was in het jaar 1957 toen mijn man en ik naar Paramaribo verhuisden. Na mij eerst een beetje vertrouwd te hebben gemaakt met mijn nieuwe leefomgeving ging ik op zoek naar een baan. Via een kennis werd een sollicitatiegesprek voor mij geregeld bij een plaatselijk zeer bekende firma; het in- en exportbedrijf L. Benjamin. Men had met spoed een nieuwe secretaresse nodig en ik was à la minuut beschikbaar dus dat kwam mooi uit.

Meteen toen ik het kantoor binnenkwam vielen mij de kleine langwerpige kokertjes op die op de deurposten van de diverse kamers waren bevestigd. De persoon die mij aannam vertelde mij dat dit mezoeza's waren. De eigenaar-directeur van het bedrijf, de heer Leo Benjamin was een Jood en het is een Joods gebruik om deze kokertjes te bevestigen aan elke rechter deurpost. Er zitten stukjes perkamentpapier in met gebedsteksten uit Deuteronomium 6: vers 4-9 en 11: vers 13-21.

Hij vertelde mij toen ook dat ik bofte met een baan bij een Joods bedrijf omdat er op zaterdag (de Sabbath) niet gewerkt werd. In die tijd kenden wij nog geen vrije zaterdag. Ook op alle Joodse feestdagen was het personeel vrij. Uiteraard klonk me dat goed in de oren. Natuurlijk werd ook tijdens de Christelijke feestdagen vrijgegeven.

De heer Leo Benjamin die dus de directeur/eigenaar van dit bedrijf was, bleek behalve de firma in Paramaribo, ook een kantoor in Amsterdam te hebben. Hij woonde zelf in New York met zijn vrouw en vier

kinderen en hij reisde zo'n beetje op en neer tussen deze drie locaties. Momenteel was hij in Amsterdam en hij zou waarschijnlijk, na een bezoek aan New York, de volgende maand naar Paramaribo komen. Dat gaf mij dus mooi de tijd om me in te werken.

Op een ochtend, enkele weken later, trof ik in het kantoor een mij onbekende man aan die zich voorstelde als de directeur Leo Benjamin. Uiteraard was hij ingelicht over het feit dat er een nieuwe secretaresse was gekomen en hij was net zo nieuwsgierig naar mij als ik naar hem. Hij was al wat ouder, ik schatte hem op eind vijftig/begin zestig.

Na kennis gemaakt te hebben begonnen we aan het dagelijks werk, het doornemen van de post. Een kwartiertje later waren we daar doorheen en kon ik aan de slag. Een poos kon ik rustig werken want Benjamin had de kamer verlaten. Maar op een gegeven moment hoorde ik nogal wat kabaal op de gang en even later ging de deur open en kwam Benjamin binnen met Bob, de boekhouder. Ze waren gewikkeld in een fel dispuut en het ging er niet zachtjes aan toe. Ik kon er dus van meegenieten, alhoewel ik niet begreep wat er aan de hand was.

Achteraf werd mij door de verkoopleider het een en ander uitgelegd. Hij vertelde mij dat over alles wat de firma Benjamin invoerde invoerrechten moesten worden betaald. Sommige artikelen, meestal noodzakelijke levensbehoeften, waren belast met een laag tarief en andere met een hoog. Vaak was er onduidelijkheid in welke groep bepaalde producten thuishoorden en de douane probeerde dan altijd het hoogste tarief in rekening te brengen, terwijl Bob er een meester in was om die goederen tegen een veel lager tarief binnen te krijgen. Dit was een voortdurende strijd en Bob maakte er een spel van om zoveel mogelijk te winnen. Helaas werd dat spel door hem niet altijd even eerlijk gespeeld, maar zodra Benjamin dat in de gaten kreeg dan waren de poppen aan het dansen. Benjamin hield absoluut niet van dat achterbakse gedoe en sinds enige tijd had hij de gewoonte aangenomen om, zodra hij terug was in Paramaribo, alle transacties van de afgelopen tijd na te lopen en als hij ook maar iets verdachts bespeurde werd Bob op het matje geroepen. Dit leidde bijna altijd tot een zeer verhit debat maar het eind van het liedje was meestal dat de tweede boekhouder opdracht kreeg uit te rekenen hoeveel de overheid tekort was gedaan door Bobs manipulaties. Dat bedrag werd dan alsnog overgemaakt op rekening van de douane, anoniem, want men kon zichzelf natuurlijk niet blootgeven. Een poosje ging dan alles goed, maar dan kon Bob het toch weer niet laten en begon het spel weer van voren af aan. Ik zat erbij en hoorde het allemaal aan en ik kreeg grote bewondering voor deze meneer Benjamin, die heel graag geld wilde verdienen, maar dan wel op een eerlijke manier. Toen het ooit eens, een paar jaar later, ter sprake kwam, zei hij dat hij graag rustig sliep en altijd probeerde zijn geweten zo schoon mogelijk te houden. Hij gaf me de goede raad altijd naar mijn geweten te luisteren en te doen wat dat mij ingaf. Een goede raad van een eerlijk mens, die ik altijd heb geprobeerd op te volgen, maar die ik ook wel in de wind heb geslagen, tot mijn eigen schade.

Een paar jaar later vond er een nieuw gewetensconflict plaats. Het magazijn dat zich achter het kantoorgebouw bevond, begon te klein te worden. Er was voldoende ruimte om aan te bouwen, echter was er een groot bezwaar. Precies daar waar de nieuwe aanbouw zou moeten komen stond een grote boom, een z.g. Broodboom. Dit is een boom met eetbare vruchten en volgens de Joodse wet mag die niet zomaar omgehakt worden. Ik heb ettelijke brieven aan de Rabbi in New York moeten schrijven om te proberen toch toestemming tot verwijdering te krijgen, maar de Rabbi bleef onverbiddelijk: de boom mocht niet weg. Goede raad was duur; het bedrijf had dringend meer ruimte nodig en een nieuwe loods ergens anders bouwen was logistiek gezien geen optie. Urenlang zat Benjamin met de magazijnmeester te puzzelen en uiteindelijk werd een afspraak gemaakt met een aannemer. Men had een enigszins merkwaardige oplossing gevonden: er zou een magazijn gebouwd worden om de boom heen, dus met een open binnenplaats zodat de boom toch voldoende licht, lucht en water kon ontvangen.

Een tekening werd aan de Rabbi in New York gestuurd die nu wel zijn goedkeuring kon geven en het duurde niet lang of er werd met de bouw begonnen. Dat het nieuwe magazijn wel minstens viermaal zo duur werd als oorspronkelijk was begroot, daar sprak verder niemand over. Maar Benjamin was blij dat het probleem, waar hij erg mee in zijn maag zat, toch op een goede manier was opgelost binnen de grenzen van zijn religie. En weer was mijn respect voor deze man met ettelijke sprongen gestegen.

Na onze terugkeer naar Nederland in 1964 heb ik nooit meer iets van hem of het bedrijf gehoord of gezien. Maar ik ben hem nooit vergeten en ben nog altijd dankbaar dat ik deze man heb leren kennen en zoveel van hem heb geleerd.

Connie Seute, Beek, 4 oktober 2020

ZONDAG 8 NOVEMBER: DANKDAG VOOR GEWAS EN ARBEID

In de maand november altijd komt de Dankdag voor gewas en arbeid voorbij. We worden opgeroepen om onze dank te tonen voor wat we krijgen en kunnen doen. We leven in een vrij, rijk en welvarend land. Velen gaat het gelukkig dan ook goed. Toch zijn er ook mensen en gezinnen die niet delen in welvaart en voorspoed.

Dit jaar zijn er mensen die zwaar getroffen zijn door de Corona-crisis en in (financiële) problemen zijn gekomen. De voedselbanken draaien overuren en zijn amper in staat om alle aanvragen te honoreren. Danken betekent ook delen van wat we gekregen hebben. In deze dienst op Dankdag vragen we aandacht voor elementaire levensbehoeften, die onmisbaar zijn, maar die sommigen wel moeten ontberen. Leidraad voor deze dankdag is: Deuteronomium 24: 10 – 22.

Om het niet alleen bij woorden te laten, wordt er ook een diaconale actie verbonden aan deze Dankdag, namelijk dat er producten worden ingezameld voor de voedselbank. Door de Coronacrisis hebben voedselbanken te maken met een toenemende vraag aan eten en drinken tegenover een afnemend aanbod aan voedsel. Als kerk kunnen we ons steentje bijdragen.

ZONDAG 29 NOVEMBER IS ER WEER EEN SPRING! VIERING: LICHT!

Op zondag 29 november staat de 10e Spring! dienst op de agenda. Deze start op om 10.30 in de Johanneskerk en natuurlijk online. In deze Spring! dienst staat het thema 'Licht!' centraal. We gaan hierbij uit van de Bergrede (Mattheüs 5) waarin o.a. staat: "Jullie zijn het licht in de wereld."

SPRING !

Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Men steekt ook geen lamp aan om hem vervolgens onder een korenmaat weg te zetten, nee, men zet hem op een standaard, zodat hij licht geeft voor ieder die in huis is. Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede

daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel." Zondag 29 november is de eerste Adventzondag, dus het thema past goed in de periode van het jaar. We zullen natuurlijk een 'tweespraak' hebben, veel naar muziek luisteren, veel naar elkaars verhalen over het Licht luisteren en elkaar proberen te 'ontmoeten'. Zet allemaal 29 november in je agenda en hopelijk ontmoeten we elkaar fysiek of online!

Het Spring! Team: Ard, Irene, Marnix, Maurice, Nely, Rolinka, Rosetta en Thea

ZONDAG 22 NOVEMBER: LAATSTE ZONDAG VAN HET KERKELIJK JAAR

We hadden graag – evenals in andere jaren – met veel mensen deze bijzondere dienst willen houden. In verband met de Corona-maatregelen zal een volle kerk dit jaar niet mogelijk zijn. We mogen maar met maximaal 30 mensen bij elkaar komen. Dat betekent dat per overledene helaas twee nabestaanden aanwezig kunnen zijn. Alle families hebben voor deze dienst een uitnodiging ontvangen waarin staat bij wie u zich kunt aanmelden.

Sinds begin november hangt er een camera in de Ontmoetingskerk. Dat betekent dat deze dienst via internet uitgezonden zal worden. Klik voor deze uitzending op www.kerkdienstgemist.nl. Vul dan in bij "zoek kerk": Geleen.

Omdat deze dienst niet tegelijk met die vanuit de Johanneskerk uitgezonden kan worden (we hebben maar één licentie), vinden er op deze zondag twee herdenkingsdiensten plaats; In de Johanneskerk om 10.30 uur (dominee Irene Pluim uit Oosterbeek/Wolfheze) en in de Ontmoetingskerk (dominee Pier Prins) om 16.00 uur.

Op zondag 22 november 2020 zijn we aangekomen bij de laatste zondag van het kerkelijk jaar. De zondag erop beginnen we immers met de eerste zondag van de advent aan een nieuw jaar. Het is een goed gebruik om bij die overgang van het oude naar het nieuwe kerkelijke jaar stil te staan bij hen die ons ontvallen zijn. Veel namen van de overledenen zullen ons bekend voorkomen, andere namen zijn ons wellicht minder bekend. Toch spreekt uit elke naam een uniek leven. Bij het noemen van de namen wordt een kaars aangestoken en willen we hen voor Gods aangezicht gedenken.

In de voormalige gemeente Geleen-Beek-Urmond zijn overleden op:

11 november 2019	Annie Groenewegen – van Tienhoven	95 jaar
21 december 2019	Liesel Lamers – Kuster	82 jaar
25 december 2019	Sjaan Hartensveld – Jordaan	99 jaar
8 januari 2020	Janny Rutgers – Schuitema	92 jaar
12 februari 2020	John Morré	84 jaar
16 februari 2020	Caroline Steenwijk	64 jaar
3 maart 2020	Frans Hoen	51 jaar
10 maart 2020	Jan Ridderbeekx	72 jaar
18 maart 2020	Jaap Poot	80 jaar
24 maart 2020	Wim Kirchner	85 jaar
9 april 2020	Jaap Strikwerda	87 jaar
27 april 2020	Martje van der Wall – Zweers	80 jaar
15 mei 2020	Heleen Vliegthart – Peijs	68 jaar
24 mei 2020	Levi Samson	85 jaar
23 juni 2020	Greet Boskamp – van der Lei	76 jaar
13 juli 2020	Henk Knippers	89 jaar
26 juli 2020	Wim van Elk	78 jaar
12 september 2020	Gerry van Oort – de Waal	90 jaar
12 september 2020	Froukje Hofmans – Poelstra	81 jaar
23 september 2020	Cobie van der Werf – Loderus	85 jaar
1 oktober 2020	Hanny Stork – Bekker	85 jaar
3 oktober 2020	Corrie Pleijte – Geluk	100 jaar
9 oktober 2020	Pieter de Zeeuw	74 jaar
14 oktober 2020	Sjannie Jacobs	86 jaar

In de voormalige gemeente Sittard-Grevenbicht gedenken we de overledenen die op verschillende manieren bij onze geloofsgemeenschap betrokken zijn geweest

OVERLEDEN:

17-11-2019	Dhr. Joannes Mathijs Stoffels	80 jaar
20-11-2019	Mevr. Aaltje Sieswerda – Beens	80 jaar
27-11-2019	Dhr. Klaas Roelof Snippe	90 jaar
21-12-2019	Mevr. Ingrid Bernadette Goulding	59 jaar
06-02-2020	Mevr. Anna Catharina Alida Tempelman - Froom	100 jaar
05-03-2020	Mevr. Anna Maria Kreuze	94 jaar
18-03-2020	Dhr. Frans Hubert Marie Horn	88 jaar
20-03-2020	Mevr. Didérique Henriëtte de Raad	97 jaar
09-04-2020	Dhr. Mathieu Eijkenboom	82 jaar
12-04-2020	Dhr. Pieter Reitsma	84 jaar
20-05-2020	Dhr. Harry Massen	77 jaar
21-05-2020	Mevr. Jannetje Maria Van Eerden – Schipper	90 jaar
25-05-2020	Mevr. Albartha Jozina Petronella Smits – Verhoeven	95 jaar
01-06-2020	Mevr. Elisabeth Frederica van Didden – Singels	89 jaar
19-06-2020	Dhr. Fokke Dijkstra	86 jaar
12-09-2020	Mevr. Johanna Gerritje (An) Puijman – Mols	87 jaar

KERKDIENTEN

Zondag 8 november

Klaprooszondag

10.00 uur: Petruskerk
Voorganger: RK en Bert Stuij

10.30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: JOP, kerk

15 november

10.30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: Stichting Inlia, kerk

22 november

Laatste zondag kerkelijk jaar

10.30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Irene Pluim
Collectes: Hospice Bronnerhof, kerk

16.00 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: Hospice Daniken, kerk

29 november

1^e advent

Spring!

10.30 uur: Johanneskerk
Collectes: Bie Zefke, kerk

De diensten zijn onder voorbehoud van de coronamaatregelen. Voor het bijwonen van diensten moet u zich opgeven. Dat kan bij voorkeur via de website www.pgmbd.nl/aanmelden maar ook via telefoonnummer: 06 10515291 (Wim Hendriks) of 046 4584618 (Joke van der Steen).

LIEVE JEZUS,

Vandaag, nu ik mij voorneem jou te schrijven
en vurig hoop dat jij mijn brief hier leest;
wil ik je zeggen dat jouw komst op aarde
voor mij het allermooiste is geweest.

Het is zo ongelooflijk lang geleden
dat jij hier was en als een kwetsbaar kind
door koningen en herders werd aanbeden
en jij door ieder schepsel werd bemind.

Maar later toen men jou écht leerde kennen
en jij vrijmoedig over Vader sprak;
toen leek het of men liever weg wou rennen
en angstig het contact met jou verbrak.

Doch jij hield vol; getuigend van een Liefde
die al ons denken ver te boven ging,
want hoe men jou ook minachtte en griede;
jij kende geen haat of verbittering.

En nu in deze dagen het verlangen
bij jou te horen telkens wordt gevoed;
vraag ik je: laat ons vrij en onbevangen
de juiste weg inslaan, jou tegemoet.

Janny Huntelerslag-van Geenen

